KURTULUŞ

21 Kasım 1978 SAYI 47

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

350 KRS

KURTULUŞ'U DAHA DA GÜÇLENDİRELİM

Devrimci mücadelemizde cok önemli bir yeri olan gazetemizi sürekli geliştirmemiz, güçlendirmemiz gerekmektedir. Geçen hafta, 46ıncı sayımızın ikinci sayfasında yayınladığımız anketin bütün okuyucularımız tarafından değerlendirilerek cevaplandırılması bu çabamızı güçlendirecektir. Devrimci görevimizi yerine getirelim.

ÇUKOSEN KONGRESİNİ DEVRİMCİLER KAZANDI

ÇUKOBİRLİK işçilerinin örgütlendiği ÇUKOSEN Sendikası kongresinde seçimleri devrimciler kazanmış ve yıllardır patronların güdümündeki ÇUKOSEN'de devrimcilerin etkinliği sağlanmıştır.

ÇUKOBİRLİK, yarı-resmi bir devlet kuruluşudur. Mardin'den Mersin'e kadar geniş bir bölgede çeşitli kooperatifleri bağrında toplayan ÇUKOBİRLİK aslında bu düzende zengini daha zengin yapan kooperatiflerin bir örgütlenmesi, birliğidir.

ÇUKOBİRLİK işçilerinin işgüvenliği olmadığı için yarı-resmi bir devlet kuruluşu olduğundan her gelen hükümet ÇUKOBİRLİK'i kendi politik çıkarları doğrultusunda kullanmıştır. Çukobirlik patronları işçilere keyfi tutumu ve davranışlarıyla baskılarını sürdürmüşlerdir. Bu nedenlerden dolayı tutarlı bir sendikal mücadele verilememiş, Çukosen'in başına çöreklenen patron uşakları da istedikleri gibi at oynatmışlardır. Ancak Türkiye'de hızla gelişen sınıf mücadelesinin Çukurova'ya ve Çukusen'e yansıması düşünülemezdi. Nitekim Çukobirlik işçileri sendikalarına sahip çıkmaya başlamışlar ve Çukosen'in başına çöreklenen patron uşaklarını buradan atarak devrimcileri yönetime getirmişlerdir.

Çukosen'in bu yıl yapılan -daha doğrusu yarıda kalan- ilk kong-

Devamı: Say:5 St:1

ÇUKOSEN ve ADANA'DA OLANLAR ÜZERİNE

Özel olarak ÇUKOSEN'de, genel olarak da Adana'da devrimci hareketin gelişimi ve devrimci gruplar arasındaki ilişkiler açısından kaygı verici ve ciddi gelişmeler olmaktadır.

Öncelikle şunu iyi kavramak gerekir ki, sosyalist hareketin halen aydınlar seviyesinde olduğu ve sosyalist hareketle işçi sınıfı hareketinin daha yeni yeni bütünleşmeye çalıştığı içinde bulunduğumuz bu dönemde sosyalistler hem kendi aralarındaki ilişkilerde, hem de işçilerin sınıfsal örgütlerine ilişkin tavırlarında alabildiğine titiz olmak zorundadırlar. İşçi sınıfı henüz kendisi için bir sınıf değil, kendiliğinden bir sınıf konumundadır. Sosyalistlerle yeni yeni siyasi ve örgütsel ilişkiler kurmak durumundadır. Henüz büyük ölçüde oligarşinin reformist eğiliminin peşinde sürüklenmektedir. Sosyalistlerle sağlam, ciddi, kalıcı ilişkiler kurması ve sosyalist hareketle bütünleşmesi daha zaman alacaktır. Bu zor, sabırlı ve disiplinli bir çaba gerektiren bir süreçtir. Daha bu sürecin başında işçi sınıfının sosyalistlere ve sosyalist harekete olan sempati ve güvenini sarsacak, oligarşinin karşı-devrimci propagandasını haklı çıkaracak tutum ve davranışların içinde olmamak gerekir. İşçiler, öğrenciler değildir, işçi sınıfının sınıfsal örgütleri öğrenci demekleri değildir. Öğrenciler arasında uygulanan

Devamı: Say:5 St:1

Oligarşinin yeni hedefi:

*** POLİS VAZİFE ve SELAHİYETLER YASASINDA, DERNEKLER YASASINDA, TOPLANTI ve GÖSTERİ YÜRÜYÜŞLERİ YASASINDA, VALİLERİN YETKİLERİNDE, TÜRK CEZA KANUNU ve CEZA MAHKEMELERİ KANUNUNDA CHP HÜKÜMETİ YENİ DEĞİŞİKLİKLER ÖNGÖRÜYOR.**

SINIRLI DEMOKRATİK HAKLARIMIZA SALDIRILIYOR

*** "Demokrasi havarisi" Ecevit'in mevcut sınırlı demokratik haklara bile tahammül edemiyerek, yöneltti̇ği bu saldırıya bütün demokratlar, yurtseverler, sosyalistler direnmelidir.**

*** Bazı memur dernekleri oligarşinin CHP hükümeti aracılığıyla başlattığı bu saldırıya karşı kampanya açmaya hazırlanıyorlar.**

CHP Hükümeti hazırladığı yeni bir yasa tasarısı demetini hem parlemontodaki diğer gerici partilere AP ve MSP'ye, hem de kontenjan ve Milli Birlik gruplarına sundu. Bu tasarıların yasallaşması için onların da desteğini sağlamaya çalışıyor. Bir yandan da tasarılar parlamentonun ilgili komisyonlarında ele alınmaya başlandı.

Bu yasa tasarılarıyla oligarşi CHP hükümeti aracılığıyla mevcut demokratik hak ve özgürlüklere çok ağır ve ciddi bir saldırıda bulunmaktadır. Bu tasarılarla, Polis Vazife ve Selahiyetler Yasasında, Dernekler Yasasında, Toplantı ve gösteri yürüyüşleri Yasasında, Valilerin yetkilerinde, Türk ceza Kanununun bazı maddelerinde, Ceza Muhakeme Usulü Yasasında bir takım değişiklikler ve yeni düzenlemeler öngörülmektedir. Eğer önerilen tasarılar yasalaşarak kesinleşirse şunlar olacaktır;

-Polis mahkeme kararı olmaksızın en büyük mülki idare amirinin (vali veya kaymakamın) izniyle kuşkulandığı konutlara arama yapmak için girebilecek ve yine kurşunladığı herkesi gözaltına alabilecektir.

-Derneklerin faaliyetleri iyice kısıtlanacak ve kapatılmaları daha da kolaylaştırılacaktır. Özellikle memur ve kamu görevlilerini örgütleyen dernekler ya faaliyetten alıkonacaklar, ya da yardımlaşma sandığı konumunda olacaklardır.

-Türk Ceza Kanununun silâh taşıma, vb. gibi maddelerinde gösterilen suçların cezası arttırılacak, kapsam genişletilecektir.

-Valiler askeri birlikleri sadece olay çıktığında değil, olay çıkma "ihtimali" olunca da kullanabileceklerdir.

-"Anarşik olaylara"" bakmak için ağır ceza mahkemelerinin bir kısmı özel olarak görevlendirilecektir.

-Toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenlemek daha da güçleşmekte ve mülki idare amirleri tarafından daha kolay engellenebilir hale getirilmektedir.

-Bunlara ayrıca yeni yasa çıkarmaya gerek görmeden idari yollarla, yüksek okul ve lise yönetmeliklerinde yapılan değişiklikleri eklemek gerekir. Öğrenci yurtlarındaki yeni uygulamaları ve önlemler " eklemek gerekir.

Görüldüğü gibi bunlar demokratik mevzilere geniş kapsamlı, çok

DEVAMI: Say:5 St:2

TÜM ZERBANK-DER, TÜM OR-DER VE ANKARA DEMİRYOLU [illegible] MEMURLARI DERNEĞİ ORTAK BİR ÇAĞRI YAPARAK, BAŞTA DİSK, TÖB-DER VE TMMOB OLMAK ÜZERE DİĞER TÜM DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNE, DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERE YÖNELİK BU SALDIRIYA KARŞI MÜCADELEYİ YÜKSELTMEYİ VE ORTAK BİR KAMPANYA BAŞLATMAYI ÖNERDİ.

*** Aydınlık, Son Havadis, Hergün ve diğer burjuva gazeteleri Sovyet gemilerinin gelişini protesto ederken NATO ve CENTO Genel Sekreteri Türkiye'ye geldi.**

Sovyet Gemilerini Protesto Adı Altında Komünizm Düşmanlığı Yapılıyor

Geçtiğimiz hafta İstanbul Limanına iki Sovyet savaş gemisi geldi. Sovyet gemilerinin İstanbul Limanına yaptıkları bu ziyaret burjuva basını tarafından "40 yıl sonra ilk kez Türk Limanlarına Sovyet Gemileri geliyor" şeklinde verildi. Yaratılmak istenen görüntü sanki Ecevit'ten önce Sovyet gemileri limanlara gelemezken Ecevit'in yüzünden komünistlerin gemileri gelebilmektedir. Yani, Ecevit komünist ülkelere göz kırpmaktadır... Ne var ki aynı burjuva basını SSCB'den gelen elektrik konusunda ağzını açmamaktadır. Demirel'in başlattığı görüşmeler sonucunda varılan antlaşma ile alınan elektrik oligarşinin çıkarlarına uygun olduğundan burjuva basını bu konuyu büyük bir sus

DEVAMI: Say:5, st:4

KURTULUŞ

Sınırlı demokratik haklarımız daha da sınırlandırılıyor

Her davranışı ile bir kere daha ispatlıyor CHP oligarşinin partisi olduğunu. Ve, her defasında seçimlerde işçilere, emekçilere verdiği vaadleri bir kere daha tam tersine uyguluyor.

Umutların yıkılmaya başlaması hükümetin kuruluş çalışmaları sırasında ortaya çıktı. İnsanlık düşmanı olarak görülen faşizmin Türkiye'deki en temel yuvası olan MHP ile görüşmeler yapılması gelecek günler için bir işaret oldu. Bu iki yüzlü davranış daha ilerki günlerde, aylarda daha açıkça sırıttı. Zamların, taban fiat politikasının, IMF'nin her türlü emrini yerine getirmenin, üslerin açılmasının yanı sıra faşist saldırının adı el çabukluğu ile "terör" e çevrildi. Böylece faşist saldırı göz ardı ediliyor, yerine Türkiye halklarının toplumsal muhalefetinin örgütlenmesine saldırı başlatılıyordu. MHP nin, ÜGD'nin, Ülkü Ocaklarının ve diğer bütün "ülkücü" derneklerin birer katil yuvası, birer faşist odak olduğu açıkça ortada iken, belgelenmişken bunların üzerine gidilmiyor, fakat toplumsal muhalefeti geriletmek üzere hazırlıklar yapılıyor. "Terör"ü engellemek i için yasa tasarıları veriliyor. Ve haklı olarak Süleyman Demirel bile soruyor " 11 aylık iktidarınızda 800'den çok insan öldü. Aklınız neredeydi." Doğru bir soru. Gerçekten de, eğer, Demirel'den daha farklı bir bakış açınız yoktu da neden bugüne kadar Türkiye halklarına yalan söylediniz, onları kandırmaya çalıştınız. Neden "can güvenliği" dediniz., neden "faşistlerden hesap soracağız" dediniz ve neden "düşünce, örgütlenme özgürlüğü" dediniz.

Meclislere verilen son yasa tasarıları CHP'nin ve Ecevit'in bugüne kadar Türkiye halklarına verdiği sözlerin hiç birinin samimi olmadığının en iyi göstergelerinden birisidir. Faşist yuvaları dağıtmak için, can güvenliğini sağlamak için (!) yapılmak istenen işçilerin, emekçilerin örgütlenmesine saldırmak. Gösteri yapma, yani düşündüğünü sınırlı dahi olsa söyleme hakkı daha da kısıtlanmak isteniyor. Dernekler yasası, yani sınırlı örgütlenme hakkı daha da sınırlanmak isteniyor. Tüm çalışanlara sendika hakkı gündemdeyken memurların en ilkel örgütlenmeleri bile boğazlanmak isteniyor. Orta öğrenime getirilen ceza yönetmeliği ile öğrencilerin her türlü düşünce ve davranış özgürlüğü yok edilmeye çalışılıyor. Polisin jandarmanın, zaten yapmakta olduğu baskı ve zulüm yasallaştırılıyor. Artık arama emri olmadan da polis, jandarma evleri arayabilecek. DGM' ler bu kez başka bir adla yeniden kurulacak. Ve daha bir çok başka yasa değişikliği. Ceza kanununun bir çok maddesi değiştiriliyor.

Bu yeni değişiklikleri ile CHP ve Ecevit faşist yuvaların üzerine gideceğine halklarımızın örgütlenmesini kendisine hedef seçtiğini gös-

Devamı: Say:5 St:1

KURTULUŞ

İSTANBUL'DA KADINLAR FAŞİZMİ PROTESTO ETTİLER

18 Kasım Cumartesi günü İstanbul'da Emekçi-Der Kadın Sekreterliği, DKD, İKD, GEB ve Genç-Güç'ün katıldığı "Analar, Bacılar Faşizme Karşı Görev Başına" miting ve yürüyüşü yapıldı. Çok sayıda kadının katıldığı yürüyüş Beşiktaş'tan başladı. Faşizmi lanetleyen sloganlarla Taksime kadar yüründü. Taksim'de yapılan bir konuşmadan sonra gösteri bitti.

Polis ve jandarmanın büyük "tedbirler" aldığı yürüyüş ve mitingin sonunda jandarmalar yürüyüşçü kadınlara ve çevrelerindeki gençlere saldırdılar. Bir genç ayağından yaralandı. Jandarmalar 11 kadını göz altına aldılar.

Sağlık-İş Başkanı Başoğlu Faşistlere para dağıtıyor

Öteden beri sarı sendikaların faşistlerle işbirliği yaptığı, sağa sola para dağıttığı bilinen gerçeklerden biridir. . Sağlık-İş sendikası da bu sarı sendikalardan birisidir. Başkanı Mustafa Başoğlu ise AP'li olarak bilinen ama MHP'lilerle sıkı ilişkileri olan azılı bir sarı sendikacıdır. Aşağıda bu azılı sarı sendikacının çalışma yöntemlerini sergileyen bir mektubunu bulacaksınız.

Sayın Koç

Size elden vermiş olduğum paraların faturalarını halen göndermediniz. Seminer dolayısıyla dağıtılan paraların faturaları da gelmiş değil. Bazı kişiler dağıtılan paranın azlığından şikayet ediyorlarmış. Bu gibi şikayet-

Devamı: Say:5 St:8

İş kazası değil, kapitalizmin iş cinayetleri
HER GÜN KAPİTALİZMİN İŞ CİNAYETLERİNDE 10 İŞÇİ ÖLÜYOR

Bir süre önce özellikle sağ basın her hafta başı, her ay başı "anarşi raporları" basıyor, bu hafta şu kadar, bu ay şu kadar insan öldü diye feryat koparıyorlardı. Basının bu feryadı çok yanlı idi: Bir yandan ve esas olarak faşist saldırının üstünü örtmeye, sorunu "anarşi", "terör" gibi göstermeye çalışmaktaydılar, öte yandan ise CHP Hükümeti yıpratılmak isteniyordu. Bunlar haftada bir çıkan ölüm listelerinin başlıca amaçları idi.

Bu arada büyük gazetelerin sayfalarını pek işgal etmeyen, bir ikisinde küçük, bir haber olarak yer alan bir başka ölüm listesi var: 3 yılda iş kazalarında ölenlerin sayısı 5700. Yani günde 5'den çok insan, ayda 156 insan. Ve bu rakkamlar sadece sigortalı işçiler için. Sigortasız işçiler arasındaki iş kazalarının daha da yoğun olduğu, ülkemizde sigortasız milyonlarca işçinin bulunduğu da

Devamı: Say:5 St:6

KAMPANYA İZMİR'DE GÖSTERİLERLE BİTTİ

İZMİR

Kampanyanın son haftasında İzmir'de özellikle işçi ve emekçilerin oturduğu bölgelerde yaygın bir kitle çalışması yapıldı. Proletarya sosyalistleri büyük fabrikaların bulunduğu Kahramanlar ve Çamdibi semtlerinde bütün fabrikalarda, Çiğli, Narlıdere, Ufuk, Mehtap, Şirinyer ve Yeşilyurt'ta bildiriler dağıttılar, afişler astılar. Afiş asan devrimciler zaman zaman bir gecede iki kez gözaltına alındılar.

Kemeraltı'ndaki Konak sinemasında da filmin bitiminden sonra bildiri dağıtılmış ve bir konuşma yapılmıştır. 2 Aralık günü ise Bayramyeri'nde bir gösteri düzenlenmiştir. Trafik engellenmiş, sloganlar atılmıştır. Yapılan bir konuşmada ise çevrede toplanan halka kampanyanın amaçları, hedefleri anlatılmıştır. Devrimciler daha sonra bildiri dağıtarak yürüyüşe geçmişlerdir.

AYANCIK'TA MİTİNG YAPILDI

AYANCIK/SİNOP

Kurtuluş'un açmış olduğu Hayat Pahalılığına, Faşist saldırılara ve Sömürgeciliğe karşı mü

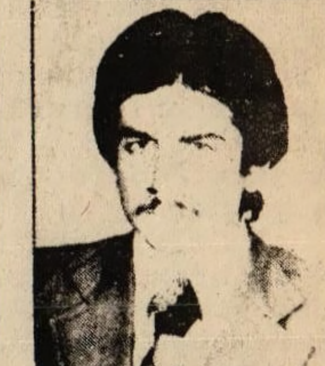
Devamı: Say:5 St:7

ÜSKÜDAR'DA İKİ YURTSEVER KATLEDİLDİ

*** İktisat Fakültesi oğrencisi olan Muhsin ALKAN ve Aziz ÇOLAK'ın faşistlerce öldürülmesini İKTİSAT-DER protesto etti**

AZİZ ÇOLAK 1955..

MUHSİN ALKAN 1957..

17 Kasım Cuma günü Üsküdar'da faşistler iki yurtseveri daha katlettiler, bir yurtsever de ağır yaralandı.

Uzun süreden beri faşistlerin işgali altındaki Üsküdar'da faşist işgalin kırılması için devrimcilerin mücadelesi yükselmektedir. Üsküdar meydanından ellerinde Cumhuriyet, Milliyet gibi gazeteler olanları bile geçirtmeyen ve saldırılarda bulunan faşistler devrimcilerin işgali kırma doğrultusundaki mücadeleleri geliştikçe daha da saldırganlaşmaktadırlar. Aynı gün bir faşistin öldürülmesine misilleme olarak saldırıya geçen faşistler, bir pasajda gördükleri üç yurtsevere ateş açmışlar ve ikisini öldü-

DEVAMI: sy:5, st:5

*** Kızıltepe'nin Şenyurt (Derbesiye) nahiyesinde feodal ağa Nafioğlu ve yandaşları tarafından katledilen yoldaşımız için Şenyurt, Kızıltepe ve Ömerli'de protesto gösterileri yapıldı.**

KAHROLSUN SÖMÜRGECİLİK

Ferhan SEVİNÇ Yoldaş Sömürgecilerin Uşaklarınca Öldürüldü

O Ferhan Sevinç yoldaş Kızıltepe'nin Şenyurt (Derbesiye) nahiyesinde Natifoğlu adıyla tanınan sömürgeci'' lerin işbirlikçisi ağa ve yandaşları tarafından katledildi. Yoldaşımızın katledilmesi Şenyurt Kızıltepe ve Ömerli'de yapılan gösterilerle protesto edildi.

Kürdistan'da gelişen anti-sömürgeci devrimci mücadeleyi engellemek için sömürgeci oligarşi her türlü baskı ve zulümü uygularken, Kürdistan'daki feodal ağalar ve Ticaret burjuvazisi de sömürgecilere uşaklığını kanıtlamak için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Mardin'in Kızıltepe ilçesinin Şenyurt (Derbesiye) nahiyesinde, bölgedeki toprakların çoğunluğunu elinde bulunduran Naifoğlu adındaki ağa gelişen devrimci mücadeleyi engelleyebilmek için baskılarını, zulmünü yoğunlaştırmaya başlamıştı. . Asker-polis işbirliğiyle, sömürgecilerin uşağı Naifoğlu bölgedeki yoksul Kürt köylüleri üzerinde köleci dönemi aratmayacak bir zulüm düzeni kurmuştu.

Bölgede proletarya sosyalistlerinin önderli-

Devamı: Say:5 St:2

GERİCİ, ANTİ-DEMOKRATİK UYGULAMA ve GİRİŞİMLERE DİRENİLMELİDİR

Türkiye sık sık Batı Avrupa ülkeleriile karşılaştırılır. Özellikle Türkiye'de "özgürlükçü demokrasi"den söz eden ve bunu savunanlar Avrupa'da olduğuna göre Türkiye'de niye olmasın derler zaman zaman. Ecevit de bu karşılaştırmaları yapanlardan biri idi, "özgürlükçü demokrasi"nin savunucularından biri idi. Muhalefetteki Ecevit ile iktidardaki, başbakan Ecevit her konuda olduğu gibi bu konuda da tavrını değiştirdi. Bu bir yanıyla olağandır, hatta kaçınılmazdır. Dünyaya bakışları somut ve gerçekçi olmayan, hayata sınıf mücadelesi perspektifinden bakmayanlar böyle "yanılgılara" düşmeye mahkumdurlar. Öte yandan bunları böylesi "yanılgılara" düşmekten engelleyecek tek güç olan emekçi yığınların siyasi bilinç ve örgütlülük seviyesi geri olunca bu tür "yanılgılara" düşmek daha kolaylaşmaktadır.

Öncelikle şunu saptamak gerekir ki, Batı Avrupa ülkeleri ile Türkiye'yi kıyaslamak, karşılaştırmak şu açıdan yanlıştır; Türkiye ve Batı Avrupa farklı kategoriden ülkelerdir. Böyle bir karşılaştırmayı yanlış kılan temeldekineden, Türkiyenin bağımlı, ezilen bir ülke, kapitalizmin kendi iç dinamiği ile gelişmediği ve burjuva demokratik devrimin tamamlanmadığı bir ülke olması; öte yandan ise Batı Avrupa ülkelerinin emperyalistve ezen ülkeler olmaları ve burjuva demokratik devrimlerini gerçekleştirmiş olmalarıdır. Bu temel değişiklik herşeyi etkiler, özelliklede sınıflararası ilişki ve çelişkileri belirler.

İşte bu temelde Türkiye'deki devletin biçimlenmesi Batı Avrupa'daki ülkelerden farklıdır. Özellikle burjuva demokratik hak ve özgürlükler açısından durum Batı Avrupa'dan çok farklıdır. Burjuva demokratik hak ve özgürlüklerin çok sınırlı olduğu herkesin gördüğü ve saptadığı bir gerçekliktir. Hatta geçenlerde Senato'daki bir konuşmasında AP Senatörü Çağlayangil bile bu durumu kabuletmiş ve işin ilginç yanı böyle olması gerektiğini savunmuştur.

Türkiye'de oligarşik diktatörlük vardır ve baskı ve terör unsurları ile demokrasi unsurları yanyana, içiçe bir durumdadır. Baskı ve terör unsurları ağırlıkta, demokrasi unsurları ise talidir. Bu çerçevede demokratik hak ve özgürlükler çok sınırlıdır. Yasalarda mevcut olan bir takım hak ve özgürlüklerin kullanılaması, kağıt üzerinde kalması bir yana, sınıf esasına göre örgütlenme ve düşünce özgürlüğü gibi, işçi sınıfının siyasi vedayanışma grevi, genel grev hakkı gibi memur ve kamu görevlilerinin sendikal hak larının olmaması gibi daha bir çok "resmi" yasaklama ve kısıtlamalar sayılabilir.

Bütün bu sınırlı ve kısıtlı haklar, demokratik mevziler her şeye karşın sosyalistler tarafından en iyi en etkin bir şekilde kullanılmaya çalışılmaktadır. Sosyalistler herşeye karşın bunlara sahipçıkmaktadırlar ve çıkmalıdırlar. Bunları geliştirmeye çalışmaktadırlar.

Sosyalistlerin bu sınırlı da olsa var olan demokratik mevzilerden yararlanma, legal olanakları sonuna kadar kullanma çabaları oligarşiyi oldukça rahatsız etmektedir. Çünkü bu olanakların da yardımıyla sosyalistler toplumsal muhalefeti yönlendirmeye veya en azından emekçi yığınlara seslerini duyurmaya çalışmaktadırlar.

Oligarşinin CHP'yi iktidara getirirken "umut" ettiği şeylerden biri de CHP nin bu olanakları sosyalistlere "yasal" yollardan, "barışçı" yollardan tıkamasıidi. Yani "reformcu" ve tavizciyöntemlerle CHP'nin toplumsal muhalefeti pasifize etmesi, mümkünse bu olanakları sonuna kadar kullanan demokratik kitle örgütlerini ele geçirmesi ve bunların oligarşinin rahatını bozmasını engellemesi idi. Ancak CHP bunu beceremedi. TÖB-DER örneğin de olduğu gibi "ilerlemecilerin" bunun için CHP'ye her türlü desteğisağlamalarına karşın CHP bunu en azından istediği ölçülerde yapamadı. Ama örneğinDİSK te bunu önemli ölçüde gerçekleştirdi. Bugün DİSK'i CHP kendi doğrultusunda daha etkin bir şekilde kullanamıyorsa, bu DİSK'in tabanındaki sınıf bilinçli işçilerden ve DİSK'in içindeki sınıf uzlaşmacısı olmayan sosyalistlerden dolayıdır.

CHP oligarşinin bu alandaki umutlarını gerçekleştiremeyince baskı ve zor yollarına başvurmaya başladı ve gericiyasa tasarılarıyla ortaya çıktı.

Ecevit, hükümeti kurduğunda "anarşiyi özgürlükleri kısmadan ve demokrasiyi zedelemeden önleyeceklerini" söylüyordu. Herhalde artık bu görüşünü değiştirmiş olsa gerek!

Ecevit, seçim kampanyası sırasında yaptığı bir çok vaad arasında Antalya ve İstanbul mitinglerinde memurlara ve kamu görevlilerine grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı tanıyacaklarını söylüyordu. Şimdi hazırlanan yasa tasarısı kesinleşirse mevcut memur derneklerine bile izin verilmeyecek. Memurlara sendika hakkı tanınması olayının bir diğer ilginç yanı, Türkiye'nin Avrupa'da bu hakkı tanımayan tek ülke olmasıdır. Hem de İLO (Uluslararası Çalışma Örgütü) belgelerine bu konuda imza atmasına, bu hakkı tanıyacağını kabul etmesine rağmen.

Ecevit ve CHP muhalefette iken DGM yasasına karşı çıkmış ve engellemelerde bulunmuştu. Oysa şimdi "ihtisas mahkemeleri" ya da "özel mahkemeler" diyor... Uzatmayalım Ecevit ve CHP'nin çelişkileri ve tutarsızlıkları saymakla bitmez.

CHP hükümeti "anarşiyi önlemek" için yeni 6 yasa tasarısı hazırlamış bulunuyor, Polis Vazife ve Selâhiyetler yasasında, Toplantı ve gösteri yürüyüşleri Yasasında Valilerin yetkilerinde ve Türk Ceza Kanununun bazı maddelerinde yapılacak değişikliklerle varolan sınırlı demokratik hak ve özgürlükler iyice kuşa çevirilecek, gaspedilecek. Demokratikkitle örgütleri (özellikle memur örgütleri) bugünkü konumlarını yitirecekler, toplantı ve gösteri yapmak iyice güçleşecek (Sanki şimdi çok kolaymış gibi(!)), polis hiç bir belge ve arama izini olmadan konutları ve kişileri arayıp, gözaltına alabilecekValiler askeri birlikleri istedikleri zaman devreye sokabilecekler, silah bulundurma vs.nin cezaları iyice ağırlaştırılacak, "anarşik" olaylara özel mahkemelerin bakmaları sağlanacak, vb. Yine bu arada yüksek okul ve özellikle orta-öğrenim kurumlarının disiplin yönetmeliklerinde yapılan değişikliklerle, öğrenciler yoğun bir baskı altına alınıyor. Siyasetle en ufak bir ilgisi olan öğrenci kapının önüne konulacak.

Bu yasaların kesinleşmesi demek, "özgürlükleri kısmayacağını ve demokrasiyi zedelemeyeceğini" söyleyen Ecevit'in, kısmak ve zedelemek bir yana "özgürlüklerin ve demokrasinin ırzına geçmesi" demektir.

Öte yandan bu yasa tasarılarının gündeme gelmesinin ve savunulmasının ilginç veya daha doğrusu gülünç yanlarından biri de şudur: Ecevit ve CHP yetkilileri bu yasaların faşist örgütlere karşı uygulanacağını söylüyorlar veya ima ediyorlar. Bu şekilde ilerici, devrimci güçlerden tecrit olmamaya, hatta destek almaya çalışıyorlar. Bu safsataya inanacak ve destek olacak herhangi bir solcu bulup, bulamayacağını bilemeyiz. Ama bizzat kendileri bu sözlerine inanmamaktadırlar. İki olay bunu göstermektedir.

Birincisi, CHP yetkilileri yaptıkları bir açıklamada bu yasaların "geçici bir süre için" uygulanılmasının düşünüldüğünü söylemişlerdir. Bu da, örneğin CHP hükümetten ayrılınca yerine gelecekler tarafından "kötüye kullanabileceği" endişesi olduğunu gösteriyor. Yani bu yasaların aslında gerici niteliğinin olduğunu gösteriyor. Ama bu gerici fonksiyonu sadece CHP iktidarı tarafından kullanılacak.

İkincisi ise bu yasa tasarılarına destek sağlamak için başta AP olmak üzere parlementodaki diğer gruplarla görüşmelere başlanmıştır. Yani bunların yasalaşması için gericilerin desteği alınmaya çalışılmaktadır. Bu yasalar gerici veya faşist örgütlere karşı kullanılacak ise niye ilerici, devrimci güçlerin desteği alınmaya çalışılmıyor da, tam tersine gericilerle işbirliğine gidiliyor? Gericiler, faşistler kendilerine karşı uygulanacak olan yasalara mı destek sağlıyacaklar?

Ecevit hükümetinin bu son gerici saldırısına bütün demokratlar, yurtseverler, sosyalistler karşı çıkmalı, bu saldırıyı püskürtmenin yollarını bulmalıdırlar. Sosyalistler kanları, canları pahasına kazandıkları ve korudukları mevzilerini teslimetmemelidirler, teslim etmeyeceklerdir. Devrimci, demokratik güçlere yönelik bu saldırıya sosyalistler aktif bir şekilde direnmelidirler ve direneceklerdir.

GERÇEK

Anti-Komünizm çığlıkları ve Ecevit'in Romanya gezisi

Ecevit'in Sovyetler Birliği'ne yaptığı gezide MC partilerinin ve onları destekleyen basının kopardığı gürültü Romanya gezisinin ardından da koparıldı. Parlamento'da Ecevit'e "Niye Çavuşesku'nun önünde hazır ola geçtin" diye soruldu.

Gerek Sovyetler Birliği, gerekse Romanya gezisinin ardından yapılan bu gürültü oligarşinin iki yüzlülüğünü göstermesinden başka birşey değil. Bir yandan şamata, gürültü koparıyorlar, anti-komünizmi körüklüyorlar, diğer yandan ise o küfürler yağdırdıkları komünist ülkelere gidip para, elektrik vs dileniyorlar. Her ikisinide yapan oligarşi. Bazan AP, MC aracılığı ile, bazen CHP aracılığı ile.

Oligarşinin "taze para" dilendiği mercilerden biri sosyalist ülkeler. Adeta yalvarıyorlar para alabilmek için. Ama öte yandan ülke içinde anti-komünizmi zinde tutabilmek içinde şamata koparıp duruyorlar. Eğer dilenen temsilcileri, CHP ise AP ve diğerleri koro halinde başlıyorlar anti-komünizm şarkıları söylemeye. İki yüzlülük işte bu. Hele AP'de daha da açıktan yansıyor. Daha dün kendileri aynı işleri yapan AP, bugün utanmadan, sıkılmadan, yüzü kızarmadan basıyor feryadı.

Sovyet gemileri konusunda da aynı tutum. Dün "sosyalist ülkelerle ilişkileri yumuşatacağını" söyleyen AP, bugün yarı resmi yayın organları ile Sovyet gemilerinin gelişini protesto ediyor. Sahtekarlık işte bu.

Ne var ki oligarşinin bütün partileri için kaçınılmaz durum bu. Oligarşinin çıkarları zaman zaman (son zamanlarda biraz sık sık) sosyalist ülkelere el açmalarını gerektiriyor. Oligarşinin ihtiyaçlarını karşılamak için bunu yapmak zorunda iktidarda olan partiler. Ama aynı zamanda anti-komünizmi de körüklemek zorundalar. Çıkmaz bir sokak.

Ecevit'in tutumu ise bir başka ilginç olay. "Duvarın ötesine geçirtmeyin beni" diyor Güya sosyalist ülkelere yaklaşacakmış havası içinde. Güya emperyalizme rest çekiyor. Üsleri açan, IMF'nin bir dediğini iki etmeyen, ne denirse canla başla yapmaya çalışan Ecevit ve hükümetinin bu "rest"i biraz komik. Peki neden böyle bir tavıra gerek duyuluyor. Sadece oyunun bir perdesi. Çok yönlü bir oyun bu. Türkiye halklarının kafasını karıştırmayı, emperyalistlerle ilişkileri göz ardı etmeyi, sosyalist ülkelere kur yapmayı içeriyor.

ÇALIŞMA SORUNLARI

Sakatların Gelir Vergisinden Muafiyeti

Geçen sayıdaki yazımızda gelir vergisinden bağışık tutulan ücret ödemelerini anlatmıştık. Bu vergiden bağışık tutulan ücretlerden bir tanesi de bazı sakatlara ödenen ücretlerdir. Gelir Vergisi Yasasının (Md. 23) 1. bendinde bazı sakatlara ödenen ücretlerin vergiden bağışık tutulacağı hüküm altına alınmıştır. Maddede belirlenen koşullar şöyledir :

1) Dilsiz, mefluç, ikigözükör, elve ayaklarının ikisinden veya birinden yoksun, birini veya ikisini kullanamayacak derecede el ve ayakları sakat olmak.

2) Sakatlık veya malüllüğün, resmi hastanesi olan yerlerde, ilgili uzmanın başhekimce onaylayacak raporu ile, böyle bir hastane veya uzman olmayan yerlerde de resmi tabib raporu ile belgelenmiş olması gerekmektedir. Adı geçen belgede, sakatlık veya maluliyetin açıkça rapor metnine yazılması gereklidir. Karar bölümünde; "..... sakattır. Bu arızası Gelir Vergisi Yasasının 23/1. maddesi kapsamına girecek niteliktedir." biçiminde açıkça belirtilmelidir.

Yine bu raporda sakatlığın başlangıç tarihi de belirtilmelidir. Bu tarih belirtilmediği takdirde vergi bağışıklığı rapor tarihinden itibaren uygulanacaktır.

Sakat ve Eski Hükümlülerin Çalıştırılmaları Hakkında Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden sonra işyerlerinde sakat çalıştırma zorunluluğu doğmuştur. Bu sakatların çoğu anılan bu bağışıklıktan yararlanabilecek durumdadır. Ancak bugün acilen çözmemiz gereken sorun sakat arkadaşların yasal hakları olan "çalışma haklarını" kullanabilmeleridir. Çünkü bir çok işveren yasadaki bu zorunluluğa uymamakta ve birçok sakat arkadaşımız işsiz kalmaktadır. Devrimci işçilerin görevi öncelikle bu konuda patronlara gerekli uyarıda bulunarak işyerinde sakat işçi çalıştırılmasını sağlamak olmalıdır. Ayrıca bunu sağladıktan sonra da sakat işçilerin gelir vergisi ödememeleri için gerekli raporu almaları için yardımcı olmaları gerekmektedir.

Bugün Türkiye'nin en önemlisorunlarından birisi işsizliktir. Ancak sakatların işsizliği ayrıca önem taşımaktadır. Sakat arkadaşların en azından yasalardan doğan çalışma haklarını kullanabilmeleri için elimizden geleni yapmalıyız.

bilmek ve öğrenmek işçi ve emekçi sınıfların görevidir

Eğitim Çalışması, Siyasi Çalışma ve Merkezi Yayın Organı -1

Devlet aygıtını kendi ellerinde tutan ve devletin tüm kurumlarını kendi iktidarlarının birer aracıolarak kullanan egemen sınıflara karşı sömürülen ve ezilen sınıflar kendi eğitimleriniken dileri yapmak, bilgi ve görgülerini, egemen sınıflara karşı giriştikleri sınıflar mücadelesi için geliştirmek, zorundadırlar.

Kapitalizm öncesi toplumlarda eğitim hemen hemen tamamıyla egemen sınıflara özgü bir olaydı. Köleci toplumda kölelerin, feodal toplumda serflerin eğitim kurumlarına girebilmeleri, eğitim olanaklarından yararlanmaları düşünülemeyecekkadar imkansızdı.

Kapitalist toplumda durum biraz daha farklı. Hiç değilse ilk bakışta.

Kapitalist toplumda işçi ve emekçi sınıflarda eğitim olanaklarındanyararlanmaktadırlar. Hatta bir çok ülkede ilk eğitim zorunlu. Kapitalist- emperyalist ülkelerde ise zaman zaman orta-eğitim dahi zorunlu olabilmekte. Bu durumda işçi ve diğer emekçi sınıfların çocuklarıda zorunlu eğitimin kapsamı içine girmekteler. Ancak, işçi ve diğer emekçi sınıfların çocukları için zorunlu eğitimden ötesi, ülkemiz için, orta-lise ve özellikle üniversitede okumak "mümkün" ama çok büyük ölçüde olanaksız. Ülkemizde üniversiteye gidebilen tüm emekçi sınıfların çoçukları ancak yüzde 5'i bulmakta.

Bütün bunlara rağmen teslim etmek gerekirki kapitalist toplumda, önceki sınıflı toplumlara göre eğitim olanakları toplumun bütün sınıflarına 'açıktır.' Biraz şansın varsa, ama, asıl olarak paran varsaokumak ve üniversiteyi-hi bitirmek olanağın vardır. Daha az şanslıysan, yani daha az paran varsa liseyi yada sanat okulunu daha da az şansın, yani paran varsa ortayı bitirirsin. İlkokulu bitirmek ise günümüzde zorunlu. Şanslıda olsan, şanssız da olsan ilkokulu bitirirsin. Bir kere kayıt olunca5yıl sonra öbür kapıdan mezun olur çıkarsın. Tek istisna feodal kalıntıların olduğu bölgelerdir, kırsal alanlardır. Köylü çocukların, hele, hele köylü kızların ilkokula gitmemelerine göz yumulur...

İlkokula giden bir çocuğu olan bir işçi, emekçi ailesi için okul harcamaları yıkımdır. Defter, kalem, kitap, önlük vs. harcamaları, hele ilkokula giden 2-3 çocuk varsa daha da büyük bir yıkımdır. Ancak öğrenci ailelerinin bu harcamalarına karşı, kapitalist devlet debüyük fedakarlıklara katlanmaktadır. Esasolarak işçi-diğer emekçi sınıf ve tabakalardantoplanan vergilerle devlet, onbinlerce ilkokul, binlerce ortaokul, lise vebugün sayıları yüzü geçen üniversiteler, yüksek okullar açmıştır. Devlet öğrencilerden tek kuruş almadan bu okulları açık tutmakta, yüzbinlerce öğretmene, müstahdeme maaş vermekte.

Ve, gene o kapitalistlerin, gözleri kârdan başka hiç bir şey görmeyen kapitalistlerin devleti çocukların okula devamı içinde çırpınmaktadır. Zorlayıcı tedbirler almaktadır. Peki bütün bunların nedeni ne? Neden kapitalist devlet eğitimi böyle yaygınlaştırıyor. Hatta zorunlu kılıyor? Bizim ki fukara olduğu için yapamıyor ama gelişmiş kapitalist ülkelerde çocuklara öğrenimleri boyunca "karşılıksız" yardım dahi ediliyor. Neden.

Bütün bu soruların cevabını kapitalizmin teknolojik gereksinmelerinde, ve eğitim sisteminde bulmak mümkün.

Kapitalizmin teknolojisi artık daha eğitimliişçiler istemekte ve her geçen gün hem daha çok sayıda eğitilmiş işçi istiyor, hem de daha çok sayıda daha iyi eğitilmiş işçi istiyor. Kapitalizm geliştikçe bu istek de artıp duruyor. İşte, kapitalist devletin eğitim politikasının birinci yanı bu. Bu nedenledir ki biz de ilk, gelişmiş kapitalist ülkelerde ise daha ileri okullar zorunlu. İşte bu nedenledir ki devlet eğitim için büyük harcamaları "seve, seve" yapmaktadır.

Eğer şansın varsa, (paran varsa daha kolay) üniversiteyi dahi bitirirsin ve, ya devlet için yada doğrudan kapitalistler için yeni birteknokratveya bürokrat olursun. Onların bunlara ihtiyacı vardır, işçi, emekçiler içinise bir hülyadır bu.

Kapitalist eğitimin ikinci yanı ise öğretilenlerdir. Kapitalizmin eğitim kurumlarında öğretilenler kapitalizm için gerekli olanlardır. İlk, orta, lisedeki "genel eğitim" öğrenciyi sadece boş bilgilerle doldurur. Bir işçi için gereklitemel bilgiler, okuma, yazma, basit aritmetik ilkokulda zorla öğretilir. Orta, lise eğitimi ise henüz ihtisaslaşmamış çocukların okuludur. Ve buralarda öğretilen genel bilgiler esas olarak hayatta gereksiz bilgilerdir. Ancak üniversiteye girersen edindiğin bilgilerin bir kısmı işe yaramaya başlayabilir.

Ama kapitalizm 6 seneyi bulan orta-lise eğitiminidebosa harcamamaya çalışır. Ne kadar sınıf mücadelesini göz ardı ettirecek nesne varsa hepsi bu okullarda öğrenciye, zorla öğretilmeye çalışılır. Çocukların kafaları, ırkçı, şoven duygularla doldurulmaya çalışılır.

Küçük bir çocuk, ister emekçi sınıflardan gelsin isterse egemen sınıflardan gelsin okumaya karşı isteksizdir. Küçücük yaşında, üstelik okulu iyice sevimsiz yapan sayısız diğer faktörlerde eklenince, çocuğun aklı başka yerlerdedir. Yaşı ilerleyip, sınıflar büyüdükçe yavaş, yavaş okuma isteği artar, tabi olanağı varsa. İşçi ya da diğer emekçi sınıflardan geliyorsa yarı yolda bırakır eğitimini ve kafasındaki binlerce, eğri büğrü bilgi ile başlar çalışmaya. Böylelikle kendisini sınıflar mücadelesinin içinde bulur. Ama bir türlü bu sınıflar mücadelesinde kendi sınıfının, işçi sınıfının ideolojisini bulup, yanında saf tutamaz. Sınıfın bir parçası olarak, kendiliğinden mücadelenin içinde yerini alır ama sınıfının durumunun bilincine, kendi başına ya da okullarda öğrendiği bilgi ile yani kendiliğinden mücadele içinde ulaşamaz.

Okula devam eden öğrenciler de gene okulda, öğrendikleri ile sosyalizmin bilimini, yani işçi sınıfının dünya görüşünü, kavrayamazlar.

Oysa, egemensınıfların iktidarının devrilmesi, demokratik halk devriminin zaferi ve devrimci- demokratik halk iktidarının kurulması için işçi sınıfının, sınıfların durumunun bilincine varması, bir başka deyişle sosyalizmin bilimini kavraması gerekir.

İşte bu noktada, işçi sınıfının kendisini eğitmesiningereği ortaya çıkar.

Sosyalizm işçi sınıfına dışarıdan taşınmak zorundadır. Bu görev ise kendini işçi sınıfının devrimine adamış, işçi sınıfının ideolojisi olan Marksizm-leninizmi kavramış aydınlara düşer. Sosyalist aydınlar, tükenmek bilmeyen bir enerji ile işçi sınıfını eğitmek, ona sosyalizmi taşımak zorundadırlar.

Egemen sınıfların eğitim sistemi, kendi ekonomik sistemleri ihtiyacını karşılamak için düzenlenmiştir. Onların ihtiyacı olan alanlarda çocuklar, gençler ihtisaslaştırılırlar. Genel bilgi olarak ise çocuklara, gençlere burjuvazinin dünyaya bakışı öğretilir.

Gene egemen sınıfların eğitim düzeninde eğitim olanaklarından en yoksun olan sınıflar işçi sınıfı ve yoksul köylülerdir. Oysa, işçi sınıfı egemen sınıflara karşı giriştiği sınıf mücadelesinde bilgili olmak zorundadır. İşçi sınıfının bu mücadele de ihtiyacı olan bilgi sınıf mücadelesinden ona yol gösterecek olan bilgidir ki bu, bilimsel sosyalizm, Marksizm-Leninizmdir. Sadece işçi sınıfı, sınıf mücadelesinde işçi sınıfının yolunda yürüyen herkes; aydınlar, öğrenciler, köylüler, ve diğer tüm emekçiler de Marksizm- Leninizmi kavramak, onu sınıf mücadelesinde rehber edinmek zorundadırlar.

Bu bakış açısının sonucu olarak sosyalist hareketler egemen sınıfların eğitim düzeninin dışında kendi eğitim çalışmalarını kendileri örgütlemek zorundadırlar. Bu eğitim çalışmalarında amaç kadrolara ve geniş yığınlara sosyalizmin bilimini kavratmaktır. Bunun yöntemleri ajitasyon, propaganda- siyasi çalışma, eğitim çalışmalarıdır.

NİKARAGUA: SANDİNİSTA HALK KURTULUŞ CEPHESİNİN SİYASİ-ASKERİ MÜCADELE PLATFORMU

Kitle çizgimizin geçmişten aldığımız bir mirasla, sınıf karakteri vardır. Bu yüzden kitle çalışmamızın, proletaryanın, köylülüğün ve küçük burjuvazinin en mücadeleci kesimlerini örgütlemek ve hareketliliklerini sağlamak üzerinde yoğunlaşması gerektiğini hissediyoruz. Proletaryanın en devrimci sınıf olarak tarihi rolü ve özgürlük mücadelemizi sonuna kadar götürmesindeki temel önemi açısından, kitle örgütleme çalışmalarımızın şehir ve kır proletaryası üzerinde toplanması gerekmektedir. Bu en devrimci sınıfın-Nikaragua proletaryasının-ideolojisi ve çıkarları, toplumumuzun diğer sömürülen ve ezilen kesimlerini mücadeleye çekmekte temel olacaktır.

Şehirlerin fabrika işçileri ve kırsal alanların tarım işçileri var olan kapitalist sömürü ve baskı sistemini devrimci bir şekilde değiştirme davasını tayin edecek temel sınıfı teşkil etmektedirler. Onların güçleri, gelişmeleri ve örgütlenmeleri gelecekte sosyalist toplumun yaratılmasının teminatıdır.

Kapitalist üretim içinde doğrudan yeralmasından dolayı, işçi sınıfı kendisini kitleleri örgütleme ve yönetmekte öncü yapan kollektif alışkanlıklara, çalışma disiplinine, zihni ve bedensel yetenek ve hünerlere, ve diğer bazı özelliklere sahiptir. Ve en önemlisi, burjuva sömürüsü ile hergünkü doğrudan ilişkisi, işçi sınıfına kapitalist, pre-kapitalist ve diğer tüm sömürü ve baskı biçimlerinden kurtulmak için büyük bir bilinç ve itici çıkar vermiştir. Bu sebeplerden dolayı işçi sınıfı sadece kendisinin değil, toplumun diğer sömürülen ve ezilen kesimlerinin kurtuluş mücadelesinde de öncülüğe sahiptir.

İşçi sınıfı bugün ve gelecekte devrimin temel gücü olmasına rağmen, diğer halk kesimlerinin özellikle köylülüğün ve öğrenci ve aydın küçük burjuvazinin yakın desteğini almadan sosyalist amaçlarına ulaşamaz.

Sandinista öncüsü diktatörlüğü yıkmak ve yeni toplumu inşaa etmek için, yaratıcı ve koşullara uygun olarak işçi-köylü ittifakının sağlamlaştırılmasını garantilemelidir. Bu ittifak, devrimin canalıcı öneme sahip temeli ve halkın mücadelesinde merkezi etken olacaktır. Bu tarihi ittifak olmadan proletaryanın amaçlarına varması ve emekçilerin proleter olmayan kesimlerinin kurtulması mümkün değildir.

Özetle, en fazla çabamızı devrimci sürecin temel gücü olan işçi sınıfına yöneltmeliyiz. Köylülük,nicelik bakımından önemi, mücadeleci geleneği ve anti-Somoza, anti-Yanki duygularından dolayı devrimin baş gücünü meydana getirmektedir. Köylülük, yıllardır, toprak sahiplerine, zenginlere, tefecilere, karşı aktif bir mücadele yürütüyor, ve özellikle Sandinist gerilla eylemlerinin olduğu alanlarda, büyük toprak sahiplerine hizmet eden rejimin baskıcı organlarıyla(Ulusal Muhafızlarla, mahkemelerle) karşı karşıya geliyor. Köylülük, bu niteliklerinden dolayı birçok devrimci görevi gerçekleştirmede, özellikle istibdada karşı mücadelede hayati öneme sahip bir güçtür.

Öğrenciler ve aydınlar devrimci süreç için en önemli küçük burjuva kesimini temsil etmekte, işçi ve köylülerin öncüsü tarafından yönlendirilen mücadelede önemli bir güç teşkil etmektedirler.

İşçi sınıfı, köylülük ve küçük burjuvazinin meydana getirdiği bu üçlü blok devrimin itici gücüdür.

Resmi kaynaklara göre 2 milyondan fazla olan Nikaragua nüfusunun yaklaşık 650 000 kişisi ekonomik bakımdan aktiftir. ve tarım, avcılık,balıkçılık, madencilik, manifaktür sanayi, yapı, elektrik, su, sağlık, ulaşım, haberleşme dallarında çalışmaktadır.

Tarım ve balıkçılık300 000, maden ve taş ocakları 4 000, manifaktür sanayi 60 000, yapı 50 000 işçiyi kapsamakta, 4 000 kişi elektrik, sağlık, su işlerinde çalışmakta ve ticaret 60 000, ulaşım haberleşme 23 000, banka, sigorta hizmetler, vs, 100 000 kişiyi kapsamaktadır.

Manifaktür,yapı ve maden sanayileri, kapitalist tarım ve hayvancılık alanlarında 150 000 sürekli ve mevsimlik işçi çalışmakta olup bu işçiler, ülkemizin şehir ve kırsal kesimlerindeki proletaryayı meydana getirirler. Kimyasal ürünler, petrol, petrol ürünleri, tekstil, balıkçılık, şeker, gazoz, yol yapımı, inşaat, ayakkabı, ulaşım, elektrik üretimi, muz üretimi, tütün, madencilik,hayvancılık, et, kümes hayvancılığı, pamuk, şeker kamışı, kahve, vb... Bunlar Nikaragua proletaryasını bir araya getiren endüstri dallarıdır.

Fabrika ve inşaat proletaryası büyük oranda Managua, Granada, Chinandeqa ve daha az sayıda Esteli ve Rivas şehirlerinde yoğunlaşmıştır.

Mevsimlik tarım proletaryası sayısı en fazla olan gruptur ve özellikle Chinandeqa, Leon'da (pamuk, şeker kamışı, vb.,) ve orta-kuzey bölgede Jinotepe, Matagalpa'da, Pasifik kıyısındaki Managua ve Carazoda kahve hasatında çalışır. Sürekli tarım işçileri Chinandeqa,Esteli, Leon, Rivas, Boaco ve Managuadaki modern üretim dallarında(muz, tütün, et, kümes hayvancılığı)çalışmaktadır.

Kitle çalışmamız,Nüfusun ekonomik bakımdan aktif kesimi olan bu 650 000 işçiye yönelmelidir. Temel çalışmamız özellikle Managua,Leon ve Chinandeqa'da sanayi ve tarımsal alanlarında 150 000 ücretli işçiden oluşan şehir ve kır proletaryasına yönelmelidir. Baş kitle çalışmamız ülkenin kuzeyinde, merkezinde ve Pasifik kıyısında ki yaklaşık 300 000 köylüye, öncelikle yoksul köylülüğe, yarı-proleterlere ve küçük üreticilere yönelmelidir. Kitle çalışmamızda özel dikkatin yoğunlaştığı bir nokta zanaatkar, profesyonel, dükkan sahibi, çeşitli hizmetlerde

ve genel bürokrasinin içinde yer alan 150 000 kişiden fazla bir nüfusu oluşturan küçük-burjuvazidir.

Devrimci öğrenciler ve aydınlar, ekonomik bakımdan aktif olan nüfusun içinde yer almamalarına karşın, esas olarak devrimden yana olan küçük burjuvazinin bir kesimini meydana getirmektedirler.

Devamı: Say:5 St: 4

ABD BAŞKANI CARTER ŞAHA KARŞI MÜCÂDELE EDENLERE "ALÇAK" DİYOR.

ASIL "ALÇAK" CARTER'DİR

İran işçi sınıfının ve özellikle petrol işçilerinin Şah rejimine karşı mücadeleye başlamaları üzerine başta ABD emperyalizmi olmak üzere bütün emperyalist ülkeler İran'la doğrudan ilgilenmeye başladılar. Emperyalizmin Orta Doğu'da ki bekçisi,petrol üretiminin dünyadaki ikinci büyük ülkesi İran'a emperyalizmin gösterdiği ilginin en iyi göstergesi ABDBaşkanı Carter'ın Şah'a karşı mücadele edenleri "alçaklar" olarak nitelemesidir.

Carter bir başka ülkede yaşayan insanları neden "alçak" olarak nitelemektedir. Neden bir başka ülkenin içişlerine karışmaktadır,hem de açıkça taraf tutarak, açıkça en insani hakları için mücadele eden insanlara "alçak" diyerek.

Başkan Carter İran halklarına sadece "alçak" demekle de yetinmiyor. Halklara küfretmenin yanı sıra göz dağı da veriyor. "İran'da,monarşiyi alaşağı etmek isteyen alçaklar, hedeflerine varamayacaklardır" diyor. En büyük en geniş demokrasiye sahip olduğunu söyleyen ve her fırsatta bununla iftihar eden ABD'nin Başkanı monarşiye sahip çıkıyor ve monarşiye karşı çıkanların bunu beceremeyeceklerini söylüyor. Garantisi Amerikan ordusu.

Bütün dünya,hatta bazı emperyalist Avrupa ülkeleri dahi, Şah rejiminin zulmünü teşhir ederlerken Başkan Carter "İran'da toplumsal alanda ilerlemeler olduğunu,halka düşünce özgürlüğü verildiğini" söylüyor. İşte bir alçağın,bir başka alçağı savunması. Her gün sayısız insanın düşüncelerinden ötürü öldürüldüğü bir ülkede düşünce özgürlüğünden bahsetmek, işte asıl alçaklık budur. Alçaklık insani hakları için mücadele eden insanlara "alçak" demektir.

Başta ABD Başkanı Carter olmak üzere emperyalistlerin gözünü döndüren olay her gün grev hareketinin biraz daha yayılması. Her gün bir yeni işkolunda daha grevlerin başlaması. Elbette petrol işçilerinin grevi daha da ürkütücü emperyalistler için. Çünkü petrol emperyalizm için önemli. Ekonomilerinin can damarı. Öfkelerinin,kinlerinin nedeni bu alçakların....

Öte yandan işçilerin yığınsal eylemleri,başarıya ulaşan grev hareketleri İran'da Şaha karşı gelişen mücadeleye yeni bir anlam kazandırmakta. Mücadelenin bu yeni sınıfsal karakteri de ayrıca ürkütücü. Şaha karşı gelişen ve "özgürlük için Şaha ölüm" sloganı çevresinde toplanan muhalefeti içinde işçi sınıfının kararlı tavrı İran'ın geleceğinin,gelecek mutlu günlerin de ilk ışığı. İran devriminin ilk ışığı.

Şahın zulmü,emperyalistlerin öfkeleri,doğrudan müdahaleleri İran halklarının, İran işçi sınıfının mücadelesini engelleyemeyecektir.

İRAN ŞAHI: "Grevdeki Petrol İşçileri Hıyanet İçinde"

"İran bizim dış politikada en önemli üslerimizden biri,Şah petrol çıkarlarımızın en sağlam güvencesidir."

Yukarıdaki sözler başkan Carter'a aittir. Şu"insan hakları aşığı" Carter. Ve üstelik ABD emperyalizminin sözcülüğünü yapan Carter yalnız da değildir. İngiliz,Fransız, İtalyan ve Batı Almanya emperyalistleri de aynı koroya katılmakta, hep bir ağızdan faşist şahı desteklediklerini açıklamaktadırlar.

İran,emperyalizmin Ortadoğu'da ki çıkarlarının bekçisi olmasının yanı sıra ,petrol açısındanda son derece önemli bir ülkedir. Toplam dünya petrolünün %15'ini üretmekte, dünyanın petrol ihraç eden ikinci büyük ülkesi olma durumunu korumaktadır. Tüm gelirlerinin %80 'ini ise petrol gelirleri oluşturmaktadır.

Ve İran'da petrol işçileri siyasal mahkumların serbest bırakılması, sıkıyönetime son verilmesi talepleriyle greve gittiler. Bu grevin İran ve dünya ekonomisi açısından sonuçları ilginçtir ve bir kez daha Marksizm-Leninizmi doğrulamaktadır. Şöyle ki:

Petrol işçilerinin grevi sonucu İran'ın petrol üretimi üçte ikiden fazla düştü ve İran'da ödemeler dengesi açığı ortaya çıktı,petrol gelirlerinin azalması sonucu yatırımlar durdu. İran ekonomisi kriz içinde.

Petrol grevinin İran dışındaki etkileri de önemli. En fazla etkilenenABD emperyalizminin Ortadoğu'da ki diğer maşası İsrail ve ırkçı Güney Afrika. Çünkü bu ülkeler petrol üreten Arap ülkelerinin ambargosu sonucu tüm petrollerini İran'dan alıyorlar.

Petrol grevi toplam petrol ihtiyacının %5'ini İran'dan ithal eden ABD'yi de uzun vadede etkileyecek. Grev devam ettiği takdirde OPEC petrol fiatlarını aralık ayında yükseltecek ve petrolu girdi olarak kullanan dünyada ki tüm işletmeler ve ülke ekonomileri etkilenecek.

Petrol üreten diğer ülkelerin İran'ın üretmediği petrolü de üretecek petrol açığını kapamaları olanaksız çünkü kapasiteleri yetmiyor.

Yukarıda görüldüğü gibi bir ülkede belli bir alanda üretimin durması, o alanda üretilenleri girdi olarak kullanan tüm şirketleri ve ekonomileri etkilemektedir. Örneğin İran'da petrol üretimi durduğu zaman, bir İsrail'de bir Güney Afrika'da petrolü girdi olarak kullanan işletmeler çalışmamaktadır. Bu da üretimin toplamsallaşmasının görüntülerinden birisidir.

Bu verilerden bir tek sonuç çıkar. İran İsrail Güney Afrika ve ABD kısacası tüm ülkelerin işçileri yaratan unsurlar haline gelmektedirler. Ve bu aynı zamanda tüm işçilerin çıkarlarının bir olması demektir. Üretimi hep birlikte yapan işçilerin karşısında, özel mülk sahiplerinin,kapitalistlerin çıkarlarının bir olması gibi...

İran'da petrol işçilerinin grevini şah "ihanet" olarak yorumluyor! Carter ise Şah'a karşı mücadele edenlere "alçak"diyor. İran petrolünü ihraç eden Şah'a göre ise "Durum vahim"

Ancak İran'lı petrol işçileri Şah'ın 3 Kasım'dan sonra grev devam ettiği takdirde sert önlemlere başvurulacağı tehdidine kulak asmadılar ve grevi sürdürdüler.

Türkiyeli öncü işçiler tüm işçiler ile birlik ve dayanışma ruhunu yaymalı,İranl'lı işçilerin mücadelesinin haklılığı anlatmalıdırlar!

Zafer İran Halklarınındır!

* Emperyalizmin İran'daki son ekonomik oyunları "Büyük Sıçrama"

Son bir kaç aydır hemen hergün İran"dan gelen haberlere gazetelerin dış basın sayfalarında hatta bazen ilk sayfalarında sıkça rastlıyoruz, İran'da bir karışıklıktır gidiyor. Halk, Şah yönetimine karşı ayaklanmış,her gün yüzlerce İran vatandaşı hayatlarını kaybediyor. Bütün bu olanları İran Şahı'nın kanlı yönetimi ile açıklamak ve Savak'ın işkencelerinin vahşetine bağlamak soruna oldukça eksik bir noktadan bakmak olur. Toplumsal olayların sebeplerini araştırırken,bilimsel yöntem bize ,olup bitenlerin esas olarak ekonomiden kaynaklandığını ve toplumsal olayların,mutlaka bir sınıfsal ilişkinin sonucu olduğunu söyler ve bu noktadan analizi derinleştirmeyi öğretir. Bu yüzden bizde İran ekonomisinin (ki oldukça yeni bir sanayi ye sahip bir ekonomidir) yapısal özelliklerine eğilme ve olayların sebeplerini genel eğilimleri itibarı ile burada aramaya çalışacağız.

1972 ve 73 yılları İran için bir dönüm noktası sayılabilir. O yıllarda İran Şahı, demeçlerinde ve dış ülkelere yaptığı ziyaretlerde, sık sık yenilikten bahsediyor ve ülkesini sadece pekrol ihraç eden bir ülke olmaktan çıkaracağını ve kısa zamanda dünyanın sanayi ülkeleri arasına sokacağını söylüyordu. Şah'a göre gelecek yıllarda İran büyük bir sanayi hamlesi yapacaktı.

Q sıralarda İran tarıma dayalı bir ekonomiye ve gelişmemiş bir iç pazara sahipti, başlıca zenginliği olan petrol ve tabii gaz ihraç ederek, buradan elde ettiği gelirle, tekstilden ev aletlerine, otomobil ve kamyondan yapı malzemelerinekadar (bütün sahayiden kaynaklanan tüketim mallarını) dışarıdan sağlıyordu. Yeni karara göre kısa bir zaman sonra artık İran petrolün yanı sıra sanayi mamulleri ihraç edebilecek bir seviyeye gelecekti.

Şah Rıza Pehlevi'nin, bu kararı almasında her halde İran halkına olan "sevgisinin" yanı sıra başka şeylerde rol oynamıştır. Örneğin ülkenin bakir iç pazarı yabancı mallarını ülkede pazarlayıp satan komprador özellikteki burjuvazinin ağzını sulandırıyordu. Diğer taraftan İran'da ki ucuz iş gücü olanakları bu insanları teşvik ediyor ve ithalattan ithal ikamesine yani ithal ettikleri malları emperyalizmle işbirliği içinde ülke yapmayı özendiriyordu. Bu sonuncusu emperyalizmin karakteri ile de sonderecede uyumlu idi,emperyalizmin özü sermaye ihracıdır,emperyalistler mal ihraç edeceklerine bu malları İran'da yapıp daha çok kar elde etmek istiyorlardı. Tam bu sıralarda emperyalist metropollerin paralı profosörleri İran'a doldular ve "Asiye Nasıl kurtulur" misalı İran'ın nasıl sanayileşebileceğini araştırmaya başladılar ama bu satılık prof'lar ne söyleyeceklerini önceden saptamışlardı. Amaçları "büyük sıçrama" konusunda Şah ve etrafındakileri ikna etmekti. Bu satılık ekonomicilere göre petrol gelirleri ile İran gerekli yatırım mallarını sanayileşmiş ülkelerden alarak kısa zamanda sanayileşebilirdi bu sıçrama döneminde ekonominin diğer sektörleri sanayi sektörünün ihtiyaçlarına göre çalışacaktı. Böylece emperyalistler İran'a teknoloji satarak ve diğer başka yollarla yeni sömürgeci metodlarını daha iyi uygulayabilecekler, İran'ı ekonomisinin içsel işleyişi açısından kendilerine daha iyi bağlayacaklar ve bunun sayesinde de petrole karşılık ödedikleridolarları geri alma imkanı bulacaklardı. Ayrıca bir kere İran ekonomisinde kendilerine bağlı işbirlikçi burjuvazi tabakası yarattıktan sonra Şah'ı petrol fiatları konusunda daha anlayışlı olmaya zorlayabilirlerdi.

Bu sanayileşme hamlesinin önünde duran en büyük engellerden biri İranda ki alt-yapı tesisleri -nin yetersizliği idi,bunların yapımını pek tabii olarak devlet üstlendi ve İran emekçi halkının gelirlerinden kesilen vergiler müstakbel sanayiciler için fon oluşturmak üzere bu tesislerde harcandı. Diğer taraftan emperyalistlerin kurdukları bir başka tezgah da bütün teknoloji ve yatırımları Avrupadakinden %50 ile 80 daha pahalıya mal etmekti. (örneğin, bir petro-kimya kompleksi kuruldu ve bu yatırım Avrupa'dakinden %80 da ha pahalıya mal oldu.)

İran'da bu "büyük sıçramanın" bütün yükü emekçi halkın sırtına yüklendi. Düşük ücretler,gittikçe artan vergiler ve %50-30 civarı bir enflasyon Doğmakta olan bir avuç tekelci burjuvazi ekonominin zenginliklerini elinde toplarken İran halkı gittikçe fakirleşiyordu Ekonominin bir yansıması olan ağır hayat şartlarının doğurduğu sosyal muhalefeti baskı ve kontrol altında tutabilmek için Şah CIA ile işbirliği içinde dünyanın en vahşi gizli polis teşkilatı Savak'ı kurmuştu. Ayrıca bir taraftan emperyalizmin İran'da yaptığı yatırımlar daha bir emniyet altına alsın ve bunun yanı sıra Orta Doğu'daki ilerici güçlere karşı gerektiğinde kullanılsın diye İran ordusu güçlendiriliyordu. İran'ın askeri harcamaları GSMH'nın %20 sine ulaştı bu harcamalar İran'da zaten var olan gelir dağılımı eşitsizliğini derinleştiriyordu.

Bu gün,artık,İran için "büyük sıçrama" bir hayel haline gelmiştir. İran Şahı'nın verdiği demeçlerdeki sanayileşme balonu gittikçe sönmektedir. Diğer taraftan kitleler sırtlarına yapışmış burjuva ve feodal sülükleri artık taşımak istememektedirler.

Geçtiğimiz aylarda İran'da kitle muhalefetinin böylesine patlak vermesinin köklerini bu "büyük sıçrama" adı verilen emperyalizmin oyununda aramak gerekir. Bu büyük sıçrama yalanı ile emperyalizm bir taraftan İran ekonomisini çarpık ve kendine tamamen bağlıhale getirirken diğer taraftan sınıf mücadelesini ve çelişkilerini keskinleştirmiştir.

Bugün varılan noktada Şah Rıza Pehlevi sonun başındadır. Şansı yaver gitmezde zamanında kaçmazsa bacağından asılacağı günler pek uzak değildir.

KURTULUŞ'a abone ol, abone bul

DÜNYA'DA GEÇEN HAFTA

YASER ARAFAT: Lübnan Sorunu

Kuveyt'i ziyareti sırasında ,Kuveyt'in günlük gazetelerinden birinin sorularına cevap veren Arafat Lübnan'ın bugünkü durumu ile ilgili olarak şöyle demiştir:"Lübnan savaşını yeniden alevlendirme kararı İsrail ve tecritçiler tarafından alınmış ve ABD nin de desteğini sağlamıştır. Arap barış gücüne karşı, yüksek güçlü bombardımanı ve saldırı ile tırmandırarak savaşı körüklemek ve uluslararası bir durum yaratarak, insiyatifi Araplardan almayı ve bu yolla yeni bir siyonist devlet kurmayı amaçlamaktadır."

N. HAWATME: Camp David

Kuveyt'te verdiği demeçte Hawatme şöyle demiştir:

"ABD' oyunlarını bozmanın en uygun yolu doğru bir alternatif stratejiyi hayata geçirmektir. Lübnan bu stratejinin hayata geçtiği kanlı bir arena olmaktadır. Başkan Sedat'ın ne dediği açıktır, o Ürdün'ün Kamp David zirvesini kabul etmemesi halinde Lübnan iç savaşının devam edeceğini ve Suriye'nin eninde sonunda bunu ödeyeceğini söylemiştir. Fakat unutulmaması gereken birşey var o da Filistin Kurtuluş Örgütünün güçlü uluslararası durumu. ABD oyunlarını bozmak ve Mısır-İsrail-ABD eksenini dengelemenin en iyi yolu Direniş Cephesinin bakış açısını genişleterek Sovyetler Birliği ile işbirliğini güçlendirmesidir."

PERU: Aynen Türkiye'de olduğu gibi

Peru'nun toplam dış borçları 8.2 milyar doları aşıyor. Bu borçları veren IMF ve yabancı bankalar borçların ertelenmesi için aynen Türkiye'de olduğu gibi ücretlerin dondurulmasını, taban fiatlarının düşük tutulmasını öneriyorlar.

NİKARAGUA: Somoza Kaçma Hazırlığında

Somoza ve ailesi iktidarlarının 41. yılını kutlamaya (!) hazırlanırken Nikaragua daki ABD 'li arabulucular, yükselecek halk eylemlerinden korumak için Somoza ve ailesini ülke dışına kaçırmanın yollarını arıyorlar. İsmi açıklanmayan bir ABD yetkilisine göre "Somoza artık yeni bir saldırıya göğüs gerecek durumda değil." !

ZAİRE: Emperyalizm Destekliyor

3 Emperyalist Batı Avrupa ülkesi ile Japonya ve İran emperyalizminin Afrika' da dayanağı olan Zaire'yi güçlendirmek için Brüksel'de bir araya geldiler. Toplantı sonunda Zaire'ye kısa vadeli yardım yapılması kararlaştırıldı.

EL FETİH; SSCB Ziyareti

Sovyetler Birliği - ni ziyaret eden Elfetih Merkez Komite üyesi Ebu Mezin, Sovyetler Birliği'nin, işgal bölgelerindeki Filistinlilere maddi destek olmaya karar verdiğini açıklamış ve "Sovyetler Birliği'nin elektronik, tıbbi zirai yardımlarda bulunması işgal altındaki halkımızın direnişini güçlendirecektir." demiştir. Bunların yanısıra Ebu Mazin Suudi Arabistan ile olan ilişkileri üzerine sorulan bir soruya Sovyetler Birliği'nin Suudi Arabistan ile El Fetih arasındaki ilişkileri olumlu bulduğunu bu konuda bir soru olmadığını belirtmiştir.

BU KÖŞENİN KAHRAMANI İŞÇİ MEHMET

YAPTIĞINI, OKUDUĞUNU DOĞRU DEĞERLENDİRİR ELBET.

Öğle paydosunda Mehmet,dün başından geçenleri Yılmaz Usta'ya bir bir anlatmış,onu epeyce eğlendirmişti.

YILMAZ- Aferin be Mehmet! Demek faşistlere kendi kahvelerinde posta koydun ha Ama otobüste olanlar daha önemli.Yamanmışsın.

MEHMET-Öyle deme, usta,ben otobüstekilerin yeterince tepki göstermediklerine bozuluyorum. İş hareketi bır kez başlatmaya bakıyordu,gerisi kendiliğinden geldi. Bir otobüs dolusu adam için üç faşisti yakalamak dert miydi yani...Ama garip bir pısırıklık içinde kımıldamıyorlardı bile. İki gencin otobüsten ölüme götürülmesini seyretmeye hazırdılar...Neyse ki çocuklar kuzu kuzu teslim olmadı da direndi.

YILMAZ-Sonra dasen işe karıştın...

MEHMET-Durulurmuydu usta? Ne olursa olsun dedim,daldım balıklama.Eğer otobüstekiler katılmasaydı halimiz haraptı...Faşistler iki yerine üç kişiyi temizlemek zorunda kalacaklardı.

YILMAZ-Peki nasıl açıklıyorsun otobüstekilerin pasif kalışını?

MEHMET-Bence olay sınıfsal usta;yani otobüstekilerin hangi sınıftan olduklarını, daha doğrusu hangi sınıfların karması olduklarını düşünürsek.

YILMAZ- Çoğunluğu küçük burjuvaydı yada bilinçsiz emekçilerdi öyle mi?

MEHMET-Eh,öyle sayılır.Bir kez kadınlarla çocukları çıkar geriye kalanlar,dediğin gibi karmaşık bir yapı gösteriyordu.İşçiler vardı içlerinde,memurlar vardı,serbest çalışan kişiler vardı...

YILMAZ-Ne demek, serbest çalışan?

MEHMET-Yani belirli bir işi olmayıp da orda,burda geçici işlerde çalışanlar demek ıstiyorum.Patron, işveren yoktu herhalde...Onlar otobüse binermi?

YILMAZ-Demek ki büyük çogunluk emekçilerdeydi. Öğrencilerle,küçük burjuvalarıda eklersek-ki bunlardan bir bölümü de emekçidir zaten- otobüs halkı tamamlanıyor.Peki olaya karışanlar neden karıştı sence?

MEHMET-Onlar ötekilerden daha bilinçliydi herhalde...Başka nasıl açıklanabilir ki? Gözlerinin önünde tezgahlanan bir cinayete seyirci kalamayacak denli sağlam insanlardı.İnsanlıklarını yitirmemişlerdi demek daha.

YILMAZ-İfade vermeye gelenleri tanıdınmı?onlar kimlerdi?

MEHMET-Hepsini tanımama zaman kalmadı. Zaten otobüstekilerin sınıfsal yapısını kesinlikle saptayamadım ki,görünüşlerinden,konuşmalarından çıkardığım sonuçları söylüyorum.İfade verenlerin yedi tanesi işçiydi.Bunu kesin olarak biliyorum. Konuştuk çünkü.Dört tanede öğrenci vardı.

YILMAZ-Ne kaldı geriye yahu! Bir de sen etti on iki.Öteki üç kişi neciymiş?

MEHMET-Ha onlarmı, onlar çok ilginç. Bir tanesi,söylediğine göre,bir araba komisyoncusunun yanında çalışıyormuş.Daha doğrusu eskiden yorgancıymış da işsiz kalıp dükkanını kapatınca işportacılığa başlamış.Çok garip bir herifti usta.İşi kabadayılık açısından almış."Ulan silahsız adama silah çekilir mi!" diye faşistlere, boyuna küfür sallıyordu.Hiçbir şeyinfarkında değil.Ama,anlaşıldığına göre, otobüsün arkasındakini o haklamış.Üçüncüsünegelince...Bak usta bu çok ilginç,çok dikkate değer işte.

YILMAZ-Nedir canım,uzatma da söyle!

MEHMET-Hep sen mi beni meraktan çatlatacaksın usta,birazda sen sor bakalım...

YILMAZ-İyi işte,meraklandım,soruyorum. Oldu mu gönlün?

MEHMET-Efendim üçüncü kahramanımız da bir fakültede asistanmış.Ya...

YILMAZ-Ne var bunda şaşacak Mehmet?Kavgadaki yerini kesinlikle saptamış aydın hiç yok mu da böyle büyütüyorsun! Ne asistanlar,ne aydınlar var,saflarımızda...

MEHMET-Biliyorum usta,biliyorum ama,ne bileyim,işte böyle yüreklice kavga eden, sonra da karakola gidip ifade veren bir aydın görünce heyecanlanıyorum gene de. Oysa haklısın, bizim Erol da dediğin gibi. Avukat Hilmi öyle, Avukat Metin Bey de fena sayılmaz hani..Daha nice arkadaşımız var.

YILMAZ-Genel yapıyla,özel kişileri karıştırma Mehmet.Aydınların,sanatçıların büyük bir çoğunluğu, dediğin gibi ne derlerse desinler çıtkırıldım heriflerdir.Yazarlar,çizerler söylerler de iş kavgaya, gelince pek işe yaramazlar.Onların işlevini de küçümsemeyede yok ama değil mi? Bu her alanda birden götürülen bir mücadele. Bak örneğin,dergi,gazete çıkarmak da bu mücadele içinde yeral mak demektir.Bir gazetenin yerini çok iyi biliriz biz. Yeri,

DEVAMI, sy: 5, st: 9

KADINLARIN KURTULUŞU İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞUNA BAĞLIDIR.

GÜZELLİK YARIŞMALARI BİR BURJUVA OYUNUDUR

Sık sık burjuva gazetelerinin birinci sayfalarında büyük yer kaplayan bir konu;"Güzellik Yarışması "geçtiğimiz günlerde gene burjuva gazetelerinin sayfalarını doldurdu. Arjantin adayı birinci seçildi. Belki bir süre daha "güzel"lerin resimleri ile süslü yazılar, dedikodular, burjuva gazetelerinde yer alacak; bir süre daha dünyada milyonlarca insan bu konuyla ilgilenerek zamanının bir kısmını geçirecek.

"Güzellik yarışmaları" da burjuvazinin kitleleri uyutma siyasetinin bir parçasıdır. Burjuvazi kitleleri uyutarak, onları kendi çıkarlarını savunmamaya ,politikayla ilgilenmemeye iter. Burjuvazinin bununla güttüğü amaç, kitlelerin bilinçlenmesini engellemek ve böylece egemenliğini biraz daha sürdürebilmektir.

Bütün toplumlarda üstyapı, altyapıdan kaynaklanır ve altyapıyı korumaya hizmet eder . Kapitalist toplumda da kapitalist üstyapı (devlet burjuva ideolojisi , vs.) kapitalist sınıfın egemenliğini ve böylece kapitalizmin altyapısını, kapitalist üretimi korumaya hizmet eder . İşte bu yüzden bugün kapitalist ülkelerde, burjuva ideolojisi bütün toplumda egemendir. Burjuva ideolojisi, bu toplumdaki bütün kişilere, okul, çevre, basın, radyo, televizyon tarafından verilir.

Bu eğitime (!) güzellik yarışmalarından başka aşk veya macera romanları, fotoromanlar , filmler, spor tutkunluğu, diskotekler ve daha sayılamayacak kadar çok benzer konu da dahildir. Bunların hepsi kitleleri uyutma, politikadan uzaklaştırma amacına hizmet ederler.

Güzellik yarışmalarının başka bir yönü de kadının bu toplumda mal olduğunu (alınıp satıldığını) bir kere daha sergilemesidir. Bu yarışmalarda en değerli kadının nasıl olduğu seçiliyor. Böylece en pahalı kadın için ölçütler belirleniyor . Kadınlar üzerine (yarış atları gibi) bahse giriliyor.

Arjantin'li "güzel"in birinci seçilmesinin ayrı bir önemi var. Arjantin'deki faşist diktatörlük kitleleri uyutmaya, herkesten çok ihtiyaç duyuyor. Bu yarışmada birincilik kazanılmasıyla daha çok dikkatleri halkın üstündeki açık terörden uzaklaştırabilecek. Arjantin' de yapılan futbol şampiyonası, ve birinciliği Arjantin takımının kazanması da aynı amaca hizmet etmişti. Yine daha önceki Dünya Güzellik Yarışmasını, ırkçı Güney Afrika Cumhuriyetinden gelen adayın kazanması, bu olaylara benzer bir olaydı.

Burjuvazinin egemenliğine son vermek için kitleleri bilinçlendirmek ve örgütlemek gerekiyor. Bunun için burjuva ideolojisine karşı aktif ve uzlaşmaz bir mücadele sürdürülmeli ve burjuva ideolojisinin kitleler üzerindeki egemenliği kırılmalıdır. Burjuvazinin şartlandırılmalarına karşı siyasi gerçekler en geniş kitleye açıklanmalıdır . Burjuvazinin kitleleri uyutma, pasifize etme politikası teşhir edilmeli ; kitleler içinde yaşadıkları somut koşullardan hareket edilerek bilinçlendirilmelidir.

ADKD Tuzluçayır'da kadınlarla konuştu ;

«KAMPANYAYI DESTEKLİYORUM»

— Adınız, çalışıyormusunuz, nerede çalışıyorsunuz?

— Melek Yoldaş, Çalışmıyorum. Ev kadınıyım.

— Aileniz kaç kişi, kaç çalışıyor, kaç çocuğunuz var? Okuyorlar mı, nerede ?

— Ailem 4 kişiden oluşuyor. Sadece beyim çalışıyor. 4 Çocuğum var. 2'si evli. Diğer 2'sinden biri Üniversitede öbürü orta okulda okuyor.

— Aylık geliriniz ne kadar. ?

— Aylık gelirimiz 4000 liradır.

— (Oturduğu konutun niteliği ,gecekondumu , daire mi ?) Ev kendinizin mi- Değilse kirası ne kadar ?

— Oturduğumuz yer gecekondudur. Kendimizindir. Yanlız tapusuzdur .

— Gelirinizin ne kadarı mutfak için harcanıyor ?

— 2000 lirasını mutfak için harcıyorum.

— Elektrik-su , çocukların okul masrafları için kaç lira ayırabiliyorsunuz?

— Bütün diğer masraflarıma ortalama olarak 1800 lira ayırabiliyorum.

— Tüm yurt çapında olduğu gibi bölgenizde de faşistler saldırılar düzenliyor, hergün gepe genç çocuklarımız ölüyor, topluca cinayetler işleniyor. Sizce bu faşist saldırıları durdurmanın yolu nedir, faşizme karşı nasıl mücadele edilmeli ?

— Faşist saldırıları halkın ortak-örgütlü mücadelesiyle ancak durdurulabilinir. Faşizme karşı elbirliğiyle mücadele edilmelidir.

— Benzine, şekere, Sümerbank mamullerine zam geldi. Yeni zamlarında geleceği söyleniyor. Zamlar ailenizi nasıl etkiledi ?

— En basit örneği benzine zam gelmesiyle dolmuş paraları 4 liraya çıktı, Gidiş -gelişimiz tek kişi 8 lira oldu. Bu artış bile, midemize inen lokmalar da azalmaya neden oldu. Bu zamlar ,hayat pahalılığı hükümetlerce önlenemez, ancak halkın elbirliğiyle kendi düzenini kurmasıyla önlenebilinir.

— Kurtuluş "Faşist saldırılara, Hayat Pahalılığına ve Sömürgeci baskılara karşı mücadele kampanyası " başlattı. Bu mücadele kampanyasına ne kadar katılıyorsunuz? Kampanyaya nasıl katılıyorsunuz ?

— Katılıyorum. Katılmam şöyle oluyor ; toplantılara ,korsan mitinglere gitme, mahallede yürütülen çalışmalara ortak olma şeklinde .

— ADKD Kurtuluş' un başlattığı kampanyayı destekliyor. Bunun için bulunduğunuz bölgede ne gibi faaliyetler yürütüyor ? Siz de bu faaliyetlere katılıyor musunuz? Ya da ADKD'nin çalışmalarını destekliyor, ona nasıl yardımcı oluyorsunuz ?

— ADKD bölgemizde toplantılar düzenliyor, özel sayılar dağıtılıyor, mahalle halkı pankart hazırlıyor. Kampanyaya destek amacıyla poster satılıyor, bağış toplanıyor, Genç kızlar çeyizlerini kampanyaya bağışlıyor. Kampanya ile ilgili bölgemizdeki pazarda kadınlar korsan miting yaptı. Genç kızlar evlere el ilanları yazıyorlar.

— Ben de bu faaliyetlerde elimden geldiğince görev alıyorum. ADKD' nin tüm çalışmalarını destekliyor, her alanda yürütülen çalışmalara elimden geldiğince yardımcı oluyorum.

KURTULUŞ İÇİN İLERİ

16 SAYI ÇIKIYOR

KURTULUŞ İşçi ve Emekçiler Arasında

* ERZİNCAN - SARIKONAK KÖYLÜLERİ

"BİZE BİZDEN BASKA DOST YOK"

Köyümüz Erzincan ' ın İlic ilçesinin Sarıkonak köyü. Eski adı Gedenek, ilçeye uzaklığı 23 km . Fakat 16 km kadar güneyimizde bağıştaş istasyonu vardır. Oradan devamlı doğuya ve batıya tren bulabiliyoruz. Bu yönden rahatız ama kar yağdığı zaman köyden istasyona gitmemiz çok zorlaşıyor.

Şimdilik bu günlerde en büyük sorunumuz olan tuz'dan bahsedeceğiz. Tuz da sorunmu olur demeyin .

Biz hepimiz evimizin idaresini görecek kadar davar beslemeye çalışıyoruz. Davarın tuza ihtiyacı eksik olmaz. Bizim buralarda tuz alacağımız bir tuzla yok, bu yüzden tuz ihtiyacımızı Sivas'ın Zara kazasının Hami tuzlasından temin etmeye çalışıyoruz. Bu tuzlada tuz 15 kuruş. Ama gel gelelimki bizim köyden tuzlaya gidebilmek için hayvan sırtında 14 saat yol gidiyoruz. Yani biz tuzlaya varana kadar elin oğlu memleketin bir başından bir başına gidiyor. Onuda bir kenara bırakın o kadar yolu hayvanla gidiyoruz ki yol dediğimize bakmayın dağlık kayalık. Hayvan bir ürkse paramparça olur. Geliyoruz tuzlaya bu seferde hayvan başına 100 kg tuz veriyorlar Zaten bizim kapımızdaen fazla bir katırımız var . O kadar yolu 100 kg tuz için gittiğimize yanalım boşa geçirdiğimiz zamana mı yanalım yoksa yarım kalan işlerimize mi, yanalım. Ama biz bunları bir kenara bırakıyoruz. Traktörle gidip ilmühaber götürenler 3 ton tuz alıp buralarda tuzun kilosunu 6 liradan satıyorlar. Bize en az ,400-500 kg tuz lazım oluyor. 3000 lirayı çoluk çocuğun rızkından kesip tuzamı yatıralım. Zorunlu olarak , ikircikli durumda kalıyoruz. Ya 3000Lirayı vereceğiz, veririz, veririz ama 3000 lira nakit paramız olsa tuzdan önceki ihtiyaçlarımızı alırız. Tuz için birkaç davarımızı satalım. Mecbur kalıyoruz 14 saat gidiş 14 saat gelişlik yolu tuzunuzu denk getirene kadar gidip gelmeye.

Düşünüyoruz da kooperatif kursak nasıl olur diye ama zayıf kalırız. Motorcular gene bizden çok güçlü katırlar. Köyümüzde hiç motor yok ,ama hemen 6 km. yakınımızda Bağlıca köyünde var. Bizim köyde hep gurbetçi yani anlıyacağınız kooperatifle falan uğraşacak adamımız yok.

Devlet tuzladan 3-4 vagon yüklese de Bağıştaş istasyonuna getirse biz orada 15 kuruşluk tuzu bir liraya alsak olmazmı ? Dünya kadar parayı turistik otellere yatırıp yol üstüne yol yapana kadar bizim ve bizim gibi bir çok köyü üç beş tane sömürücünün eline bırakmasalar olmaz mı?

Seçimden önce ne diyorlardı : "Kalkınma köylüden başlayacak" iyi kardeşim başlasın gel gör ki iktidara gelince kalkınma gene parababalarından başladı. Biz gene yanıldık, gene yalnız kaldık. Hani bir söz vardır . "kılavuzu karga olanın burnu pislikten çıkmaz " diye bizde bu güne kadar klavuz olarak bunları seçmişiz. Ama gel görki şimdi gazetenizinde sayesinde anladıkki bize bizden başka dost yokmuş. Umutların hepsi havaymış.

Artık biliyoruz ki dertlerimizin çözümü işçilerin köylülerin iktidarında olacaktır. Kendi iktidarımızda olacaktır.

İnanarak, güvenerek , mücadelemizin kararlılığıyla bağırıyoruz.

Kahrolsun üç beş soyguncunun düzeni.

MARDİN Kapalı Cezaevindeki Tutuklularla Konuştuk ;

«HAKLARIMIZI ALMAK İÇİN BİZE YARDIM EDİN»

— Mardin Cezaevinde, açık cezaevi haketmiş olup giden oldu mu?

— Bundan 2 ay önce ... gitmek isteyenlerin fişleri bakanlık tarafından istendi . Bunun üzerine bizler fişlerimizi doldurup Adalet Bakanlığına gönderdik. Fişlerimiz geri döndü ve bakanlığın cevabı red oldu. Bunun üzerine bizde bakanlığa dilekçe yazdık, bu dilekçenin de cevabı gelmedi.

Biz şimdi soruyoruz Bakanlık önce fişlerimizi neden istedi? Şimdi neden red ediyor?

Başka cezaevlerinden (Elazığ, Maraş) vb. tutuklular neden gönderiliyor da bizler gönderilmiyoruz. Bunun cevabını biz verelim. Bazı kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre Mardin cezaevi sürgün cezaevi olarak Bakanlıkça ilan edilmiş ve bu cezaevi sürgünlerden gelen mahkumlarla doldurulmuştur. Mardin Cezaevi Sürgün cezaevi ise bizim ne günahımız var? Buna da adalet Bakanlığının adaletimi diyelim?

— Kaç kişi açık cezaevine gitmek istiyordu ?

— 107 Mahküm arkadaş gitmek istiyordu. Bu arkadaşların tahliyesine 10 aydan başlayarak 1979 80-81-82-83-84-85- kadar olan arkadaşlar vardır

— Neden açık cezaevine gitmek istiyordunuz?

—Çoğumuz yani hemen hemen hepimiz parasızlıktan ve yoksul olduğumuzdan gitmek istiyoruz. Çay içecek ,sigara içecek paramız yoktur. Gitmek istediğimizin sebebi sigara paramızı çıkarmaktır. Bizler yıllardır ezildik sömürüldük ve baskı altında tutulduk, açık cezaevine gitsek bile orada günde 12 saat bizleri çalıştırıp bunun karşılığında da 500 lira verecekler. Bu da açıktır ki bunun adı SÖMÜRÜ İŞKENCE ve ZULÜMDÜR fakat sigara paramızı çıkarmak için buna katlanmak mecburiyetindeyiz.

Hapiste biz birer esir birer köleyiz hürriyeti elinden alınmış birer basit insanlarız. (mahkumlarız) çünkü bizim adımız mahkumdur ve bir mahkum hem köle hemde esirdir.

— Bu konuda söyleyecek başka bir şeyiniz var mı?

— Bu konuda söyleyeceklerimiz bu kadar yalnız sizlerde bizimle bu haklarımızı almak için bize yardım edin. Biliyoruz ki siz devrimciler haklının yanında haksızın karşısındasınız bunu bildiğimiz için bu sorunlarımızı size açtık . Bizimle beraber bu gericilere karşı omuz omuza mücadele etmenizi istiyoruz. Teşekkür ederiz.

OKUYUCU MEKTUPLARI

BİR ÜSTEĞMENİN İNSANLIK DIŞI İŞKENCELERİ

CEYLANPINAR

Bu yazımızda, halka, köylülere zulüm ve işkence yapan, görev alanı içinde kalan köylerde sıkıyönetim uygulayan, yasaları ortadan kaldırmış, kendini yasaların üstünde gören insanlık suçlusu bir sömürgeci-faşist üsteğmeni tanıtacağız Bu üsteğmenden hesap sorulmalıdır.

Tanıtacağımız sömürgeci-faşist üsteğmenin adı İsmail Gençalp'tir. Urfa ili Viranşehir İlçesi Ceylanpınar bucağı 1.Bölük komutanıdır. Türkiye-Suriye sınırını korumakla görevlidir . Gürpınar istasyonundan Habur çayı üzerinde bulunan köprüye kadar olan bölge, üsteğmenin sorumluluk alanıdır. Bu bölgede birçok köy bulunmaktadır Üsteğmenin köylülere yaptıklarını aşağıda anlatacağız.

Üsteğmen İsmail Gençalp iki yıldır bu görev yerindedir. Demekki tam iki yıldır kaçakçılık yapmaktadır. Çünkü göreve başlar başlamaz Urfa'nın büyük kaçakçılarıyla ilişki kurdu, onlarla işbirliği yaptı. Bu kaçakçıların, mallarını ve kaçak eşyalarını Türkiye'den Suriye'ye ve Suriye'den de Türkiye'ye götürüp getirmelerini sağladı. Doğaldır ki kendisine düşen payını aldı ve almaktadır. Üsteğmenin kaçakçılık yaptığını gören Ümmülazam köylüleri onu bir üst makama şikayet ederler. Çünkü üsteğmenin ogün 45 balya kaçak eşya geçirdiğini görürler. Sen misin üsteğmeni şikayet eden? Üsteğmenimiz tam anlamıyla savaş açar bu köylülere. Ve bu savaş günümüze kadar sürüyor. Ümmülazam köylülerinin ineklerini, koyunlarını kurşunlar, keser. Köyü kurşun yağmuruna tutar. Sürekli olarak onları tedirgin ve huzursuz eder. Dul bir kadının, başsağlığı nedeni ile getirilen çay şekerini müsadere eder. Kadının kaynı olan İsmail Ertek adlı sendikacı işçiyi kuyuya atar ve akıl almaz işkenceler yapar.

1954 yılında hükümet bölgemize 93 Türkistan göçmeni aileyi iskan eder, onlara geniş topraklar verir . George (corc) adında bir Ermeni ve adamları bu göçmenleri silah zoruyla yerlerinden ederler. Ayrılıp giden göçmenlerin topraklarına el koyarlar George denilen ağa hem el koyduğu toprakları hem de bölgedeki bütün köylerin topraklarını sürer. Ürünü kendisi ve silahlı zorbaları kaldırır . Köylülere çok az bir pay verir. Sürdüğü arazi 100000 dönüm kadardır. Arazi, Ümmülazam, Hümeyra, Hırme, Hırbebıs, Hırbe Temo, Altın Harabesi köyleriyle Gürpınar sınır istasyonu ve üstüdür. Bu geniş toprakların sahipleri, saydığımız bu köylerde yaşayan köylülerdir. Sömürünün ayrımına varan köylüler uyanırlar ve "sömürüye son" derler. "kendi arazimizi kendimiz sürüp biçeceğiz". Aralarında anlaşarak traktör ve tarımsal araçlar satınalırlar. Kendi topraklarını kendileri sürmeye başlarlar. Köylülerle başa çıkamayan George Ağa soluğu üsteğmen İsmail Gençalp'in yanında alır. Büyük paralar verir, silahlar armağan eder. Üsteğmen, George Ağanın emrindedir. Köylülere saldırır. Traktörlerini, tarımsal araçlarını delik deşik eder. Köylüler neye uğradıklarını şaşırırlar. Şaşkınlıktan kurtulan köylüler hemen durumu Viranşehir Savcılığına bildirirler. Ve kendilerine kurşun sıkan üsteğmenden şikayetçi olurlar. Savcı Necdet Ülgen köylülere öğüt verir:"Jandarmayla başedilmez. Onlarla uğraşılmaz. Gelin biz bu işi tatlıya bağlayalım; sizi barıştıralım." der. Köylüler direnirlerse de zorla barıştırılırlar (!) Bir de barışma töreni(!) düzenlenir.

Biçim zamanı köylüler ekinlerini George ağaya biçtirmezler. Bunun üzerine üsteğmenimiz yine"Hızır gibi", ağanın "imdadına" yetişir. Ve güpegündüz , Halil Akbaba, Mehmet Alan, Necmi Ceylan, İbrahim Gümüş ve adlarını öğrenemediğimiz birçok köylünün biçerlerine ateş açar. Ama bütün bu zorbalıklar ve kurşunlamalar uyanan, "sömürüye son" diyen köylüleri yıldıramaz.

Cengiz Topel İlkokulu Müdürü de Altın Harabesi köyünde bulunan toprağını George ağaya sürdürmeyenlerdendir. Sürüm müsadesi olup olmadığı gerekçesiyle müdür İsa Alan, Seyyar Jandarma Karakolu'na götürülür. Üsteğmen İsmail Gençalp kendisine ağır hakaretlerde bulunur, işkence yapar ve jandarmalara dövdürür.

Ceylanpınar'ın Ankara mahallesinin ortasından bir dere geçer Üsteğmen İsmail Gençalp yakını olan bir mütahitten aldığı dozerle dere ağzını kapatır. Bu yüzden de mahalle günlerce su altında kalır. Çünkü burası kaçakçıların yoluydu. Meskun saha olunca kaçakçılar,"görülürüz"diyerek buradan geçmezler. Üsteğmen, halk burayı boşaltsın diye bütün evleri günlerce su altında bırakmıştır. Belediye dere ağzını açmak istemişse de jandarmalar engel olmuşlardır. Bunun üzerine, Belediye Başkanı Urfa Valisine telefon eder Urfa Valisi, yapılan seti yıktırır. Böylece mahalle halkı kurtulur.

Kaçakçılarla ilişkisi olduğu ve kaçakçıları ihbar etmediği gerekçesiyle Devlet Üretme Çiftliği Akrepli bekçisi İsmail'i , komaya girinceye kadar döver. Bekçi, yapılan işkence yüzünden günlerce yataktan kalkamaz.

Üsteğmen İsmail Gençalp, Muratlı köyünde metres yaşantısı sürdürdüğü ebeye iyi hizmet etmedikleri gerekçesiyle bütün köylüleri sıra dayağından geçirir. Yine ebelerle Suriye'ye geçip geldiklerinde yanlarından hızla geçtiği gerekçesiyle Ceylanpınar'lı şoför Halil Turgay, karakolda kıyasıya dövülür. Üsteğmen tarafından kendisine işkence edilir.

TCDD Altıncı İşletme bekçisi Ahmet Gültekin, Gürpınar İstasyonundaki görevi sırasında üsteğmenin bir kamyonu geçirdiğini görür. Bunun üzerine üsteğmen tarafından vurulur. Uzun tedaviler sonunda bir gözünü yitirerek kurtulur.

Üsteğmen Muratlıya bağlı Suf köyünden İsmail Başboğa adlı yurttaşı silah satın almak için Suriye'ye gönderir. İlk parti silahları getirir. İkinci parti için gönderildiğinde İsmail Başboğa üsteğmenin parası ile Suriye'de evlenir. Üsteğmenin korkusundan uzun süre Türkiye' ye gelemez. Daha sonra araya bazı kişiler girerler. İsmail Başboğa karısı ve silahlarıyla Türkiye'ye geçer.

Üsteğmen İsmail Gençalp halka, köylülere ve işçilere çok kötü davrandığı gibi emri altındaki jandarmalara da çok gaddarca davranır. Jandarmalar, birçok kez, dişleri dökülmüş, kolları ,bacakları kırık bir şekilde Viranşehir'deki Jandarma Taburuna kaçmışlarsa da olumlu sonuç alamamışlardır. Üsteğmenin işkencelerine ve dayaklarına daha çok dayanamayan iki jandarma Suriye'nin Allok köyüne iltica ederler. Gayrı resmi yollardan sürdürülen uzun ilişkilerden sonra jandarmalar geri gönderilirler.

Üsteğmen İsmail Gençalp'in insanlık dışı, yasadışı, ve çağdışı baskılarını kısaca özetlemeye çalıştık. İlgililerin, yetkililerin, sorumluların, devrimcilerin ve Türkiye kamuoyunun bilgisine sunarız.

CEYLANPINAR'LI BİR DEVRİMCİ

KAHROLSUN OLİGARŞİNİN SAĞLIK SÖMÜRÜSÜ

25 Yaşında evli bir sağlık emekçisiyim. 5 Çocuğum var bu genç yaşta . Bu hayat şartlarında onlara bakmak, giydirmek , beslemek ne kadar büyük bir sorun. Elbetteki bizler bu çocukları yaparken bilinçli davranamadık, davranamazdıkta. Cehaletin karanlığında bunu yapmak zordur. Karslıyım. Şehirlerin et süt yağ ihtiyacını karın tokluğuna karşıladık. Köylümüz hala bu durumdadır. Oligarşinin bize en büyük yardımı cahil kalmak, yoksul bırakmak oldu. İşte bu 5 çocuğun öyküsü böyle, Şimdi onları açlıktan, eğitimsizlikten korumaya çalışıyoruz Anlatacağım olay doğsaydı altıncı çocuk olacaktı. Onunla ilgili. Karım altıncı çocuğa gebe kaldı. Doğsun istemedik. Kürtajla aldıralım dedik. Ve çocuk 5-6 aylık oldu bu süre içinde ana karnında. Devlet Hastahaneleri , fakülteler bu kürtajı yapmadılar. Bir arkadaşın tavsiyesi ile "Özel Çapa Hastanesine"gittim. "Getir karını bir göreyim eğer olursa sana gün veririz" dediler. 29.9.1978 tarihinde karımla gittim. Karımı muayene etmek için aldılar ben salonda kaldım. Yarım saat sonra oradaki bir müstahdem karımın kürtaj olacağını 4500 Tl yatırmamı söyledi. Bu parayı ödeyemeyeceğimi param olmadığını söyledim. Ve doktorla konuşmak istedim. 50 - 60 yaşlarında Mürüvvet isminde bir bayan doktor geldi. Bana bağırmaya başladı. "madem paran yok neden getirdin. Utanmıyormusun . Git borç bul getir" ve daha bir sürü hakaretler. Karımı verin vazgeçtim Kürtaj'dan dedim. Ve o zaman öğrendim ki karım muayene için girdiğinde hemen masaya yatırmışlar ve bana sormadan kürtajı yapmışlar. Oradan ayrılıp 2000 Tl borç buldum Ve karımı zor la bu kana susamış sözde doktor ve sağlık kurumu ÖZELÇAPA hastanesinden ve Dr. Mürüvvet hanımdan aldım . Geriye kalan parayı istiyorlar. Adresimi aldılar. İşçiler Emekçiler tüm yoksullar duyun dikkatli olun oligarşinin sahte özel hastanelerine sahte doktorlarına güvenmeyin. Bizim insan yerine konacağımız düzen ancak işçilerin köylülerin devrimci demokratik iktidarı ile olur.

DEVLET » V.İ.LENİN » 13

Bütün bunlara rağmen, Devlet eskisi gibi, görünüşte özgür olan yoksul köylü ve işçi sınıfını kapitalistlerin baskı altında tutulmasını sağlayan bir araç olarak kalmıştır. Kapitalist Devlet savunucularının, vaizlerin, aydınlarının ve düşünürlerinin ağzından serbest seçim hakkını tanıdığını ve sınırsız bir devlet olduğunu iddia etmiştir. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetlerinin kendilerine karşı mücadeleye giriştiği bugünlerde bile, demokratik bir halk Devletini temsil ettiklerini söylemekte ve bizi özgürlük bozguncusu olmakla, zora dayanan ve bir grup insanın diğerlerini baskı altına almasını sağlıyan bir Devlet kurmakla suçlamaktadırlar. Bu yüzden, sosyalist devrimin bütün dünyada başladığı bir dönemde, devrimin bazı ülkelerde zafere ulaşmak üzere olduğu bir anda, dünya sermayesine karşı mücadelenin bir hayli yoğunlaştığı bir zamanda, Devlet meselesi çok büyük bir önem taşımaktadır ve diyebilirizki, bütün siyasi meselelerin ve bütün çağdaş siyasi tartışmaların esası ve en can alıcı meselesi haline gelmiştir.

Rusya'da yada daha uygar bir ülkede hangi partiyi ele alırsak alalım, hemen bütün siyasi tar-

-37-

tışma, anlaşmazlık ve fikirlerin Devlet'in anlamı çevresinde dolandığını görürüz. Kapitalist ülkelerde, demokratik bir cumhuriyette, özellikle İsviç're ya da Amerika Birleşik Devletleri gibi en özgür demokratik cumhuriyetlerde Devlet halkın iradesini ifade eder mi, halkın genel kararını dile getirir mi, milli iradeyi ifade eder mi vb. -yoksa Devlet bu ülkelerdeki kapitalistlerin işçi sınıfı ve köylüler üzerindeki iktidarını sürdürmesini sağ-

-38-

lıyan bir araç mıdır? Günümüzde dünyadaki bütün siyasi tartışmaların çevresinde dönüp durduğu temel mesele budur. Bolşevizm hakkında neler söylenmektedir? Burjuva basını Bolşevikleri aşağılamaktadır. Bolşevikleri, h a l k iktidarını ayaklar altına a l m a k l a suçlamayan tek bir burjuva gazetesine rastlayamazsınız. Eğer bizim Menşevik ve Sosyalist Devrimcilerimizin, tam bir saflık içinde (ya da soygunculuktan da beter bir saflık içinde), Bolşevikleri özgürlük ve halk iktidarını yok etmekle ilk defa kendilerinin suçladıklarını sanıyorlarsa, çok gülünç bir hataya düşmektedirler.

-39-

Devam edecek

KURTULUŞ

teriyor. Türkiye halklarının elindeki iki-üç sınırlı demokratik hakkı daha da güdükleştirmek istiyor. Amaç, toplumsal muhalefetin sesini iyice kıstırmak. Terör'ü arttırmak.

Ama Türkeş'de, Ecevit'te diğerleride bilmelidir ki Türkiye halkları faşizmi mutlaka ezecektir. Türkiye halkları demokratik haklarına sahip çıkacak, onları koruyacaktır. Ve en önemlisi Türkiye halkları, işçiler, köylüler bu oligarşik diktatörlüğü tepetaklak edeceklerdir.

KURTULUŞ

SINIRLI DEMOKRATİK HAKLARIMIZA SALDIRILIYOR

BAŞTARAFI: Sy:1 St:5

ağır bir saldırıdır. Bunların yasallaşması ve gerçekleşmesi demek demokratik hak ve özgürlüklerin hemen tümüyle gaspedilmesi demektir.

Öncelikle şunu saptamakta yarar vardırki, önerilen ve yasal kılığa büründürülmek istenen bütün bu uygulamalar zaten fiilen yürürlüktedir. Polis ve güvenlik kuvvetleri dün de bugün de istedikleri hemen herşeyi yapmaktadırlar, dernekler sık sık kapanmakta veya basılmaktadır, toplantı ve gösteri yürüyüşleri ya engellenmekte veya bin bir güçlükle yapılmaktadır, mahkemeler insanları gazete sattığı veya afiş astığı için yıllarca cezalara çarptırmaktadır. Daha yeni adeta "ibret olsun diye " Çorum'da duvarlara yazı yazmaktan insanlara yıllarca ceza verilmişti. Kısacası önerilen şeyler zaten olmaktadır. . Bu yasa tasarıları ile yapılmak istenen şudurki, bugüne kadar mevcut yasalara rağmen, "yasadışı" olarak yapılanlar bundan sonra "yasal" ve "meşru" olarak yapılacaktır.

İşte Ecevit hükümetinin "farklılığı" ve oligarşi açısından gerçek niteliği bu noktada ortaya çıkmaktadır. Başkalarının (örneğin MC hükümetlerinin) mevcut yasalara rağmen, yasadışı olarakyaptıklarını, Ecevit daha akıllı ve ince bir şekilde yapmaktadır. Yani "yasal" bir şekilde, "meşru" yollardan., Yasaların oligarşi ve onun devleti tarafından yapıldığı ve uygulandığını, bilmeyenler için bu önemli bir farklılıktır. Oligarşinin yutulması daha kolay, anlaşılması daha zor bir taktiğidir. Böylece Ecevit ve CHP'nin niçin oligarşi tarafından hükümete getirildiği daha iyi anlaşılmaktadır.

Bütün bu "önlemler " ve "uygulamalar" MC hükümetleri tarafından yapılsaydı, ortalık karmakarışık olurdu.! Herkes feryadı basardı! Ama şimdi pek kimsenin sesi çıkmıyor, proletarya sosyalistleri ve solun bir kesimi dışında. Ecevit oligarşinin "ümidi" olarak adım adım plânlarını tezgahlıyor. "Toplumsal anlaşma", " sivil sıkıyönetim", "taban fiyatlarının düşük tutulması", "IMF ve diğer emperyalist kurumlarla ilişkiler", "Develüasyonlar " vb...Bu zincirin, şimdilik, son halkasını bu yasa tasarıları oluşturmaktadır. Önümüzde "halkçı" Ecevit 'in Türkiye halklarına ne gibi "sürprizler" hazırladığını göreceğiz.

"Sürprizler" diyoruz, aslında bunlar sürprizde ğil beklenen şeylerdir, oligarşinin uzun zamandır düşündüğü şeylerdir. Sürpriz olma niteliği "ilerlemeciler" gibi CHP ve ulusal burjuvazinin partısı gören ve CHP iktidarı ile ileri demokrasiye (!) geçeceklerini sanan sınıf uzlaşmacıları ve Ecevit' e umut olarak bakan emekçi yığınlar için olabilir ancak.

Ecevit hükümet olduğunda "anarşiyi özgürlükleri kısmadan ve demokrasiyi zedelemeden önleyeceklerini" söylüyordu. "Sağa da, sola, da karşıyız" sözleriyle ifadesini bulan, faşistlerle devrimcileri aynı kefeye koyarak " sağa bir tokat, sola bir yumruk " politikasını başlattı ve halâ sürdürüyor. Doğal olarak bu politika ile "anarşi" önlenemezdi ve önlenemedi de. Çünkü "anarşi" diye gösterilen olaylar, saldırılar MHP, ÜGD , ÜOD, Kontr-Gerilla gibi faşist örgütlerden kaynaklanıyordu. Bunlar dağıtılıp, kapatılmadıkça "anarşinin" önlenmesi de mümkün değildi.

"Anarşiyi" kısa bir süre içinde önleyeceğini iddia eden Ecevit , bir süre sonra bu iddiasından vazgeçti. Mevcut yasaların yetersizliğinden yakınmaya ve daha köklü tedbirlerin gerekliliğinden dem vurmaya başladı. Nihayet bugüne dek yapılanların yanısıra bu son yasa tasarıları gündeme geldi. Ve Ecevit sözünü tuttu, "özgürlükleri kısmayacağını ve demokrasiyi zedelemeyeceğini " söylüyordu. Evet gerçekten sözünde duruyor ! Kısmıyor ve zedelemiyor, iyice gaspediyor, ırzına geçiyor!

Sorunun ilginç yanlarından biri de şu ki Ecevit ve CHP yetkilileri bu yasaların gerici ve faşist örgütlere karşı kullanılacağını söylüyor veya ima ediyorlar. Parlemontadaki diğer gericilerin desteğini alarak, onlara karşı çıkarılan yasalar görülmüş, duyulmuş mudur? Ecevit ve CHP kendi dışındaki solun bir kesiminin desteğini almak veya en azından demokratik güçlerden tecrit olmamak için kendilerini böyle savunmaya çalışıyorlar. Ve doğal olarak gülünç duruma düşüyorlar. Uydurdukları bu yalana kendileri bile inanmıyorlar ki, inanacak "saf solcu" bulabilsinler. Çünkü yine bu yasaların "geçici olarak" yürürlükte kalmasını tartışıyorlar. Yani CHP hükümetten gidince "kötüye kullanılmasın" ! " Yani sadece CHP kullansın !

Oligarşi CHP hükümeti aracılığıyla zaten sınırlı olan, kullanılması çeşitli yollarla engellenilmeye çalışılan mevcut demokratik hak ve özgürlüklere saldırmaktadır. Sınırlı olan bu haklar bile oligarşiyi çok rahatsız etmektedir. Sınıflar mücadelesinin gelişimi ve sınıflararasındaki çelişki ve ilişkilerin ulaştığı bugünkü boyutlarda oligarşi bunlara tahammül edememektedir. Ama bu saldırı püskürtülmelidir ve püskürtülecektir. Bu haklar emekçi halklar ve sosyalistlerin yıllar süren mücadeleleri sonucunda, kanları ve canları pahasına kazanılmıştır. Öyle kolayca teslim edilemez ve edilmeyecektir. Bütün demokratlar , yurtseverler, sosyalistler bu saldırıyı göğüslemek ve püskürtmek için elele ve omuz omuza vermelidirler, direnmelidirler. Nitekim daha şimdiden bazı demokratik kitle örgütlerinin memur derneklerinin bu konuda bir kampanya açma hazırlıklarını görmek sevindirici ve olumlu bir gelişmedir . Proletarya sosyalistleri ve tüm yurtseverler demokratlar ellerinden gelen azami çabayı gösterecekler, bu konuda mücadeleyi yükseltecekler dir.

DÜZELTME

GAZETEMİZİN 45inci sayısında Kampanyamızın Ankara mitingi ile ilgili verdiğimiz haberde iki hata yapılmıştır.

Mitinge katılan grupların sıralanmasında iki ayrı grup olan KUK ve Kürdistan Devrimcileri , Kürdistan Devrimcileri (KUK) şeklinde belirtilmiştir. Ayrıca mitinge iki İran'lı devrimci grup katılmıştır. Bunlardan "Fedai CİSNU"nun mesajı belirtilmemiş. Fedai -CİSNU'nun mesajı şöyle:

"Türkiyeli kardeşler,

İran'da faşist diktatör-Şah rejimi tarafından uygulanmakta olan karanlık, yoksulluk ve zulüm dönemi emekçi halk kitlelerini yaşanılmaz bir hayata sürüklemiştir. İşte bunun için emekçi halkımız faşizme ve emperyalizme karşı mücadelesini yükseltmektedir.

Bugün İran halkları 10 binlerce şehit vererek bu mücadelesini sürdürmektedir. Böyle bir zor döneminde kahraman Türkiye halklarıyla İran halkları arasında devrimci dayanışma gerekmektedir.

Faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı yürüttüğünüz kampanyayı yürekten destekliyor, mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Kahrolsun faşist Şah rejimi,

Kahrolsun ABD emperyalizmi,

Yaşasın İran ve Türk halklarının devrimci dayanışması,

Yaşasın İran halklarının silahlı mücadelesi,

Yaşasın İran Halk Fedai Örgütü,

Fedai-CİSNU
Türkiye Kolu.

ÇUKOSEN KONGRESİNİ

BAŞTARAFI: Say 1,St:2'de

resinde iki liste çıkmıştır. Patronların yönlendirdiği bir liste ile "devrimci Çukosen işçileri" adı altında bir siyasi grubun yönlendirdiği listenin seçimlere katıldığı bu kongrede divan seçimleri sırasında kavga çıkması üzerine yarıda kalmış ve kongre ertelenmiştir.

İkinci kongreye devrimciler daha ciddi ve hazırlıklı bir çalışmayla girmeyi başarmışlardır. Özellikle proletarya sosyalistlerinin önderliğinde patronlara karşı -ki patronlar"demokratik sol" görünümünde CHP paralelindedirler- sosyalistlerin en geniş, ilkeli ittifakı oluşturulmaya çalışılmıştır. Ancak hem daha sonra seçimlerde yine yarıda kalan kongrede olduğu gibi "devrimci Çukosen İşçileri" olarak giren grup olsun, hem de "ilerlemeciler" olsun sosyalistlerin ilkeli birliğine karşı çıkmışlardır. "İlerlemeciler" önce devrimcilerle birlikte hareket etmeyi kararlaştırmışlar ancak daha sonra her zaman olduğu gibi CHP ile işbirliğini savunarak sınıf uzlaşmacı bir siyaset izlenmesini isteyip te devrimciler bunu reddedince devrimcilerle hareket etmekten vazgeçmişlerdir . Kongrede ilerlemeciler CHP ile aynı listede yer almışlardır.

Devrimciler ise KURTULUŞ-EMEĞİN BİRLİĞİ ve CEPHE grupları olarak anti-faşist, anti-emperyalist ,anti-şövenist ilkeler etrafında DEVRİMCİ BİRLİK adı altında seçimlere katılmışlardır.

Kongre sırasında ve seçimler sonunda gerek CHP ile işbirliği yaparak sınıf uzlaşmacılığını sergileyen ilerlemeciler olsun, gerekse "en büyük biziz, seçimleri alırız" diyerek sosyalistlerin birliğini karşı tavır alan "Devrimci Çukosen İşçileri" adı altında seçimlere giren grup olsun Çukobirlik işçilerinin desteğini alamamış, işçilere güven verememişlerdir. Seçimler sonucunda "Demokratik Sol Emekçileri " 210 oy, "Devrimci Çukosen İşçileri" 446 oy ve "Devrimci Birlik"677 oy almışlardır.

Çukosen sendikasının kongresi öncesinde ve kongre sırasında başlatılan çeşitli dedikodu , iftira ve spekülasyonlar halen sürdürülmektedir. İşçilere zor kullanıldığından tutunda, Devrimci Birlik listesinde AP MHP'li kişilerin bulunduğuna dair bir yığın dedikodu ve iftira...Ama bütün bunlar, bunları uyduran ve kullananlara hiç bir yarar sağlamayan yanlış ve devrimci olmayan yöntemlerdir. Uyduran ve kullananlara olduğu gibi işçi sınıfı hareketine, devrimci harekete de hiç bir yarar getirmez bu tür yöntemler. Bu yöntemlerin kullananlara ve devrimci harekete ne getirip ne götürdüğü geçmişte görülmüştür, bugün görülmektedir, ders alınmayıp devam edilirse yarın da görülecektir. Bunu gerçekleştirecek ve ortaya çıkaracak olan da en başta Çukobirlik'in devrimci işçileri ve Çukosen'in devrimci mücadelesi olacaktır...

Yaşasın İşçi Sınıfının Devrimci Birliği.

Ferhan

Baştaratı sayfa:1, sütun:10

ğinde mücadelenin yükselmesi üzerine ağa ve yandaşları 13 Kasım Pazartesi günü Ferhan Sevinç yoldaşa otomatik silahlarla saldırarak katlettiler, halktan da üç kişinin yaralanmasına neden oldular. Yoldaşımıza düzenlenen saldırı esnasında faşist yüzbaşı Tuncay Yaprak ağaların yanında yer aldı, verdiği emirle başçavuş Celâl özel olarak eğitilmiş olan kurt köpeğini halkın üzerine saldırttı. Köpeğin ısırmasıyla iki kişi daha yaralandı.

Ertesi gün, önce Şenyurt'ta bir tören düzenleyen proletarya sosyalistleri halkın da yoğun katılımıyla olayı protesto ettiler. Daha sonra cenazeyi Kızıltepe'ye getiren proletarya sosyalistlerine askeri birlikler ve polis tören yaptırmamaya çalıştıysa da proletarya sosyalistlerinin kararlığı karşısında gerilediler. Kızıltepe'de de halkın yine yoğun desteği ile gösteriler düzenlendi. Kızıltepe'den arabaya konan cenaze Ömerli' ye uğurlandı. Yolda Mardin'in içinden geçerek burada da gösteri düzenlemek istenmesine rağmen, Mardin'in girişine barikat kuran polis ve jandarma birlikleri cenazeyi şehir dışından yollardan geçirdiler, Mardin'e sokmadılar. Ömerli'de şehir merkezinde yapılan miting ve yürüyüşten sonra yoldaşımız köyü olan Kefsannor'a götürülerek , toprağa verildi.

Kürdistan'da ki devrimci mücadele geliştikçe sömürgeciler ve uşakları korkudan çılgına dönmekte ve azgınlaşmaktadırlar. Ancak Ferhan yoldaşın köyünde yapılan son törende Kürtçe konuşan yoldaşımızın dediği gibi "Sömürgecilerin uşakları yoldaşlarımızı, devrimcileri katletmekle mücadeleyi engelleyeceklerini sanıyorlarsa aldanıyorlar. Mücadelemiz oligarşinin burcuna kurtuluş payrağını dikinceye, Kürdistan'da sömürge zincirini parçalayıncaya kadar devam edecektir !"

FERHAN NAMRIN
Bıjı Rızgariya Kürdistan

SANDİNİSTA

Proleter Sandinist öncü (FSLN) tarafından yönlendirilen büyük çalışan yığınlar ve ekonomik üretimle doğrudan ilişkisi olmasa bile kapitalist sömürü ve baskının sonuçlarından kişisel olarak acı çekenlerin hepsi - bütün halkımızın mücadelesinin çekirdeğidir. Onlar öncüleri ile birlikte tarım, ticaret ve sanayi burjuvazisinin gerici güçlerini dev tekellerin mali sektörünün geleneksel latifundiya sömürüleri ile birlikte güçlü toprak ağalarını acımasızca ezecek olan Sandinista halk devriminin toplumsal tabanını oluştururlar. Bu devrimci toplumsal temelle genelde sömürünün, özelde Samoza oligarşisinin devamından ağırlıklı sorumlu olan yanki-emperyalizminin politik-ekonomik ve dolaylı askeri eğemenliğini yıkacağız.

ÇUKOSEN ve ADANA

BAŞTARAFI say:1 st:4

"geçerli" ve "başarılı" görünen yöntemler işçiler arasında aynı sonuçları vermezler, bu bir ikincisi hiç bir siyasi grup yine kendi hatalarını işçi sınıfına yüklemeye veya onun örgütlerinin yöneticilerine yüklemeye kalkışmamalıdır. Öğrenci ve aydınlara yönelik propagandayı işçi sınıfı siyasi bilinç ve örgütlenme seviyesine de bağlı olarak, ama en azından aydınlarda olmayan ve olmayacak olan sınıfsal sezgisi ile iyi kavrayacaktır. Bu propaganda ve ajitasyonunun kendi sınıfının çıkarlarına ne ölçüde hizmet edeceğini görecektir.

Öte yandan Çukosen ve Adana özelinde bu tespitler daha da önem kazanmaktadırlar. Adana'da devrimci hareket henüz çok güçlü değildir, yeni yeni toparlanmaya çalışmaktadır. Çukosen'de ise devrimciler ilk kez yönetime gelmişlerdir. ve devrimci mücadelede ne yaptıklarıvene ölçüde tutarlı ya da tutarsız oldukları görülmeden hem de yine kendisine "devciyim" diyen insanlar tarafından yıpratılmaya çalışılmaktadır Hem de bu "yıpratma kampanyası"gerçeklere dayanarak değil, dedikodu, iftira ve spekülasyonlar yoluyla yapılmaktadır. Bu gerçek dışı şeylerin uzunda değil, kısa zamanda ipliğinin pazara çıkması kaçınılmazdır. Peki o zaman bu beyler işçilere ne diyecekler dir ? Sosyalizm ve işçi sınıfı adına yalan ve gerçek dışı şeylere sarılmalarını nasıl açıklayacaklardır ? Sosyalizm ve işçi sınıfı adı nasürdürülen bu kepazeliğe artık son verilmelidir.

Kişiler, siyasi hareketler çeşitli hatalar yapabilirler. Hatta bu hatalar onarılamaz hatalar bile olabilir. Bu durumda herkes olan-bitenlerden dersler çıkarmasını, olayları devrimci bir şekilde ele alarak değerlendirmesini ve düzeltmesini bilmelidirler. Bu görev ve sorumluluk herşeyden önce o hatalı davranışı yapanlara aittir. Onlar bu konuda ciddi ve samimi bir çaba içine girmelidirler. Diğerlerinin görev ve sorumluluğu hatayı yapanlara hatalarını kavratmak ve düzeltmek için yardımcı olmaktır. Tabii eğer bu yönde ciddi ve samimi bir çaba varsa . Yok eğer tam tersine hatalı davranışlar daha sistemli ve saldıraan bir tarzda sürüyorsa bu kez sorumluluklardan biri de provakasyona gelmemektir, alet olmamaktır. Ancak provakasyona gelinmemesi demek bu davranışlara göz yumulması demek değildir. Bu hatalı davranışların üzerine devrimci bilinç ve sorumlulukla gidilmeli , teşhir edilmelidir . Hatalarında israr edenler tecrit edilmelidir.

Proletarya sosyalistleri bilmektedirlerki, kim yaparsa yapsın her türlü hatalı davranışların ve provakasyonların önlenmesinde son tahlilde yine proletarya sosyalistleri sorumludurlar . Ama bir kez daha hatırlatmakta yarar vardırki hiç kimse ,hiç bir grup proletarya sosyalistlerinin bu sorumluluğunu yine proletarya sosyalistlerine karşı kullanmaya kalkışmamalıdır.

Komünizm Düşmanlığı

BAŞTARAFI say:1 st:4

kunıukla geçiştirmektedir.

Sovyet gemilerinin gelişinden en çok yaygara koparan üç gazete var: Son Havadis(AP nin yarı resmi organı), Hergün (MHP'nin yarı resmi yayın organı) ve Aydınlık (TİKP' nin yarı resmi organı). Üç gazetenin de olaya bakış açısı aynı:" Sovyet gemileri limanlarımıza giremez, girmemeli. "Her üçü de geçmişin anti-emperyalist mücadelesinin sloganlarından biri olan "Yanki ,go home" sloganını Rusçaya çevirerek kullanıyorlar:"İvan evine dön".

Son Havadis "Milliyetçi kuruluşlar Rus gemilerini protestoya hazırlanıyorlar" derken , Aydınlık protestoyu başlatmıştı bile. İstanbul un bazı duvarlarına"Rus gemileri defol" yazıları yazılmıştı. Sovyet gemilerinin gelmesinden itibaren ise TİKP'li ve DGB'liler bir dizi gösteriler yaptılar. Yaratılmak istenen hava hep Amerikan 6'ıncı filosuna karşı yurtsever-devrimci gençlerin 1968'ler de başlayan anti-emperyalist havası idi. Aydınlık büyük bir kalpazanlıkla Sovyet gemilerine karşı başlattıkları hareketi 6. filoya karşı yürütülen eylemlere benzetiyordu. Ama 10 binlerce yurtseverin katıldığı anti-emperyalist eylemlerin yanında TİKP-DGB 'lilerin gösterileri 50-60 kişiden fazlasını toplayamadı.

Son Havadis'in DGB'nin duvarlara yazdığı "Rus gemileri defol" sloganlarını "Rus gemileri protesto edildi" diye basmasıda Aydınlık' ın yüzünü biraz daha teşhir etti.

Aydınlık'ta MTTB'lilerin, AP'lilerin, MSP'lilerin ve Türkiye'nin en gerici sendikalarının başkan yada sekreterlerinin görüşlerine yer verilmesi ve bunların hepsinin büyük bir anti-komünizm içinde ağızlarından hezeyan köpük leri saçarak "Rus" gemilerini protesto eden demeçleri yayınlandı. Kısacası Sovyet gemilerinin gelişi ile birlikte Aydınlık Türkiye'de ki her türlü anti-komünist gerici ile el ele idi.

Milliyetçi geçinenlerin "Rus savaş gemilerini " protesto etmeleri sırasında Türkiye'ye bir başkası daha geldi:: NATO Genel Sekreteri Luns. "Bağımsızlık " tan bahseden , "gösteri" yapanların Luns'un gelişine hiç ses çıkarmamaları da bir çok gerçeği açıkça gösteriyor. Ama en kısaca SSCB gemilerini protesto edenlerin Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi olduklarını gösteriyor .

ÜSKÜDAR'DA İKİ

Baştarafı sayfa:1, sütun:10

rürken diğerini de ağır yaralamışlardır.

İktisat Fakültesi öğrencisi olan iki yurtseverin öldürülmesini protesto eden İktisat Fakültesi öğrenci derneği İKTİSAT-DER ,yaptığı açıklamada şöyle demiştir .

"Okulların açılması ile birlikte faşistlerin saldırılarını yoğunlaştıracakları belli idi. Yurtsever, devrimci öğrencileri zor günlerin ve çetin bir mücadelenin beklediği ortada idi . Nitekim daha okulların açılışının 3. gününde iki arkadaşımızın faşistlerce katledilmesi bu durumu göstermektedir. Okulumuza gelemeyen faşist caniler dışarda arkadaşlarımıza saldırmaktadır. Bu faşist saldırı bir yanıyla Üsküdar'da ki devrimci mücadeleye yönelik iken, bir yanıyla da iktisat fakültesindeki devrimci mücadeleye ve İKTİSAT-DER' e yöneliktir. Ama bu saldırılar ne Üsküdar'da ki faşist işgalin kırılmasını engelleyebilir, ne de bizi yıldırabilir. Devrimci mücadelemiz kararlılıkla sürecek ve dökülen kanların hesabı sorulacaktır."

HER GÜN 10 İŞÇİ ÖLÜYOR

BAŞTARAFI say:1 st:6

göz önüne alınırsa en iyimser bir tahminle iş kazalarında hayatlarını kaybeden işçilerin sayısı iki misline ulaşır: ayda 300, günde 10-11 işçi.

Kapitalist ülkelerde iş kazalarının başlıca nedeni, tek nedeni bile denebilir, gözleri kârdan başka birşey görmeyen patronların bu aşırı kâr hırslarıdır. Yetersiz iş koşulları, iş güvenliğinin olmaması, aşırı çalıştırma iş kazalarının en önemli nedenleridir ve bütün bunlar kapitalistlerin kâr hırslarının ürünüdür.

İş kazasına uğrayan işçilerin çok büyük bir kısmını genç işçiler oluşturmakta. Aynen faşist saldırının karşısında hayatlarını kaybedenlerin çok büyük bir kısmı gibi Ve burjuva basını, faşist terörü örtmek için listeler yayınlayan o burjuva basınının işkazaları konusundaki bu vurdumduymazlığı ilginçtir. İlginç olmaktan da öte ibret vericidir.

AYANCIK MİTİNGİ

BASTARAFI say:1 st:6

cadele kampanyası Ayancıkta 3 Kasım'da yapılan bir açık havà toplantısıyla noktalanmıştır.

İlçe kaymakamının toplantıyı engelleme çabaları, proletarya sosyalistlerinin kararlı tavırları sonucu bir sonuç vermemiş ,toplantı 1000 civarında işçi köylü ve öğretmen memur ve gencin katılımıyla büyük bir gösteri olmuştur.

Kampanya süresince köy gezileri, kahve toplantıları , bildiri dağıtımı ve afişleme çalışmaları toplantı öncesi en yüksek düzeye ulaştırılmış, Ayancık özeline ilişkin bir özel sayı çok miktarda dağıtılmış, mahallelerde komiteler aracılığıyla toplantılar düzenlenerek faşist saldırılar, hayat pahalılığı, sömürgecilik anlatılmış, ayrıca ilçenin bütün kahvehanelerinde bu konuları içeren konuşmalar yapılmıştır.

Miting sabahı arabalarla ilçe gezilerek mitingin amacı açıklanmış kampanya anlatılmıştır.

Yapılan toplantıya bin civarında işçi, köylü ,öğretmen, öğrenci, memur ve genç katılmış, yapılan konuşmalarda faşizm ve reformizm teşhir edilmiş, sömürgecilik lanetlenmiştir. Emekçilerin kurtuluşunun demokratik halk devrimindeolduğu anlatılan konuşma sık ,sık "Faşizme, Zamlara, Sömürgeci Zulme son", "Yaşasın Sosyalizm" "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey emeğin olacak", "Faşizme Karşı omuz omuza " "Kahrolsun Sömürgecilik" sloganlarıyla kesilmiştir. Toplantıya katılanlar devrim andı içilmesinden sonra dağılmışlardır.

İşçi MEHMET

zamanı gelince, koşullar iyi değerlendilince gazete, örgüt yerine bile geçer.

MEHMET-Elbet usta, onu çok iyi biliyorum. Bugün bizdebirçok dergi, çevresindekiler le birlikte siyasi hareketleri oluşturmuyor mu!' Hem,bizim gazetenin son kampanyasını da gözümden kaçırmadım merak etme . Gazetenin sürekli okuru olmanın, o hareketin içinde yer almaya kadar uzanan bir grafiği olduğunu çok iyi kavradım.

YILMAZ-Aferin Mehmet. Ben de sana bundan söz etmek istiyordum. Evet, çünkü devrimci bir gazete, bizde çıkan günlük gazeteler gibi yaygın, gevşek bir yazılar yığını değildir. Bir bütündür. Kendi başına bir hareketin sözcüsüdür ve onu okurunun da sıradan bir günlük okuru olmadığının bilincine varması gerekir.

MEHMET- Biliyorum usta. Gazetemizin son sayılarını hep böyle değerlendiriyorum. Tasalanma sen.

Faşistlerin ve polislerin saldırıları

BAŞTARAFI: Sy:6, st:4

hiçbir soruşturma açılmamıştır.

Demokrat geçinen savcı ve kaymakam ertesi gün faşistler bir meydan dayağı yiyince, sicilli faşist ecz. Osman Bahadır'ın şikayet ve baskıları Dergiye ve tüm kitap ve dergilere , hatta dernek defterlerine elkoymuşlardır. 8 Senedir ülkü ocakları ve şimdiki ÜGD polis yüzü görmemişken, 2 ayda Halk-Der'e 2 defa baskın yapılmıştır.

4 arkadaşımız 4 gün karakolda tutulmuştur. Bu baskılara faşistlerin yanında ,demokrat geçinenlerin de ortak olması ilginçtir. Bu kişilerin demokratlığının ne kadar olduğu ortaya çıkmıştır . Onlar demokratlıklarını ispatlayabilmek için devrimcilere değil faşistlere karşı tavır almak zorundadırlar. Faşistlerle işbirliği yapan komiser görevden alınmalıdır. Faşist dernekler kapatılmalıdır.

* KALE KİLİT

BAŞTARAFI: Su:6, st:4

dikanın yalanları, hiçbir güç bozamaz" diyor kadını ve erkeğiyle yiğit Kale Kilit işçileri.

Ve ekliyorlar;

"Artık hiçbir şey bizi korkutamaz ve durduramaz, biz korktukça, biz sesimizi çıkarmadıkça var olan haklarımız da elimizden alınıyor ve üzerimizdeki baskı ve sömürü daha da artıyor, artık boyun eğmek, ses çıkarmamak değil, birlik olup direnmek ,haklarımızı almak için mücadele etmek var".

Sağlık-İş Başkanı Başoğlu

BASTARAFI say:1 st:3

lere meydan vermeyiniz. Gayemiz uğruna para harcamaktan kaçınmayınız.

Seminer dolayısıyla gönderdiğim 250.000 liranın dışında moral gecesi için 250.000 lira daha gönderiyorum. Bu paraları istediğin gibi kullanabilirsin.

Ayrıca işyerlerindesözü geçen kişilerin isimlerini al ve bana bildir. İsimlerini tesbit edeceğin kişiler işçi veya iş veren durumunda olabilirler. Bu kişileri satın alabilirsek meseleye hallolmuş gözüyle bakabilirsin.

Temsilcilere ödenmekte olan aylık 500 lirayı bu aydan itibaren 1000 liraya çıkarmış bulunuyoruz. Onlara müjde edebilirsin.

Sendikamıza dışardan destek olanların mükafatlandırmasını ihmal etme o genç arkadaşlar bize her zaman lazımdır. Gönderdiğim paradan onlara gerekli ödemeyi yap.

Her zaman söylediğim gibi para sıkıntısı çekme ve para harcamaktan korkma.

Yakın zamanda oraya geleceğim daha iyi konuşuruz, Şayet kendini ararsan saat 18.00 'den sonra evin telefonundan ararsın.

Cümlenize selam ve saygılar. Çocukların gözlerinden öperim.

Mustafa Başoğlu
Genel Başkan

Görüldüğü gibi sarı sendikacılık böyle yöntemlerle işçileri örgütleyip "haklarını" arıyor. Hatta gereğinde iş veren durumundakileri dahi (müdür vs) rüşvet vermek dahi onların çalışma yöntemleri içinde . Ve sarı sendikacı bu çalışma yöntemi için en açık deyimi kullanmaktan da çekinmiyor:" Bu kişileri satın alırsak meseleye hallolmuş gözü ile bakabiliriz."

"Dışarıdan destek olan gençlere"de para verilmesi ihmal edilmiyor. "Gayemiz uğruna para harcamaktan kaçınmamalıyız" diyen Başoğlu bu faşist gençlere daima ihtiyaçları olduğunu belirtiyor. Faşistlerin parayı nereden buldukları ortada ,sarı sendikacının kimlerle işbirliği yaptığı ortada.

İşçilerin paraları ile faşistlere yardım ediliyor. İşçilerin paraları ile işçi sınıfının baş düşmanı faşistlere yardım ediliyor. Başoğlu ve hempaları iyi bilmelidirler ki işçi sınıfı bir gün mutlaka kendilerinden hesap soracaktır.

Türk-iş'e bağlı Sağlık-İş'in başkanının bu yaptıkları işçilere en yaygın bir biçimde anlatılmalı, sarı sendikacıların ve faşistlerin yüzü teşhir edilmelidir.

KURTULUŞ
Sahibi: M. Mevlüt Kaptan S. Müdür: Yunus Er Yönetim Yeri: İbrahim Müteferrika Sok. Fazilet Han Kat: 4 No: 409 Ulus/Ankara Yazışma Adresi: PK: 308 Kızılay/Ankara. Basım Yeri: Daily News Web Ofset Tesisleri /Ankara. Basım tarihi: 21 KASIM 1978

ABONE KOŞULLARI :
Yıllık: 150 TL., altı aylık: 75 TL. Üç aylık: 40 TL. Yurtdışı iki katıdır. Abone olmak istiyenler Posta çeki No: 100994 hesabına gerekli miktarı yatırdıkları ve para makbuzunu yönetim adresine gönderdikleri zaman abone olurlar.

KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

yoksul kürt köylüleri üzerindeki sömürgeci baskılar kırılacaktır!

MARDİN

Son dönemlerde "kaçak iar arama" bahanesiyle, Kürdistan'da köylere yapılan baskınlara ve yoksul Kürt köylüleri üzerindeki baskı ve zulme daha çok hız verildi. Özellikle Mardin, Diyarbakır, Siirt ve Hakkari'nin köylerinde hemen hergün bir kaç köye jandarma komandoları tarafından sürekli baskınlar düzenleniyor.

Baskınlar sırasında "aranan kanun kaçaklarını sakladıkları" veya "yerini bildikleri halde idari makamlara haber vermedikleri" gerekçesiyle yoksul köylüler karakollara götürülüyor, işkenceden geçiriliyorlar. Çoğu zaman da, köy meydanların da kızlara sarkıntılık ediliyor. Bu baskılara karşı direnenler kurşunlanıyor. Yapılan şikayetlere rağmen, bugüne kadar-tesadüfi bazı olaylar dışında- işkencecilere, köylülere zulmedenlere ilişkin bir takibat yapıldığı görülmemektedir.

Bu baskınların ve zulmün artmasının Ecevit hükümeti dönemine rastlaması, Kürdistan'daki kitlelerin bilinçlenmesi ve sömürgecilere duydukları tepkilerin yoğunlaşması açısından da önem taşımaktadır. Böylelikle Türkiye'de değişen iktidarların, yüzlerine taktıkları maske ne olursa olsun, hepsinin sömürgeci karakterde oldukları ve varlığını tanımadıkları Kürt halkı üzerinde daha çok baskı ve zulüm, daha çok katliam anlamına geldiği gün geçtikçe açığa çıkmaktadır.

Köylüler üzerindeki bu baskıların çoğunun, özellikle ağa-köylü çelişkisinin keskinleştiği yöreler de olması da ilgi çekicidir. Bu baskınlar, bir yanıyla uyanan ve haklarının bilincine varmaya başlayan yoksul Kürdistan'lı köylüler için birer ders olmaktadır. Böylelikle onlar, bu baskınlarda ağaların nasıl jandarmalarla işbirliği yaptığını daha çok görmektedirler. Baskınların çoğu kısmının ağaların isteği üzerine yapıldığını da görmektedirler.

Bütün bu gerçekler, Kürt köylülerinin arasında demokratik bir bilincin hızla gelişmesine neden oluyor. Sömürgecileri ve yerli işbirlikçilerini birlikte hedef almadan bir mücadelenin başarıya ulaşamıyacağına daha çok açıklık getiriyor. Kürt köylüler uyanıyor ve gerçekleri kavramaya başlıyor...

Kürt devrimciler, yurtseverler bu baskı ve zulme karşı sessiz kalmamalı, her baskı ve zulüm eylemini teşhir ederek, kitleleri bilinçlendirme ve örgütleme faaliyetlerine hız vermelidirler. Unutmayalım ki Kürdistan'ın özgür ve demokratik bir ülke olması için verilecek mücadelede, köylüler büyük bir önem taşımaktadır. Onları örgütlemeyen ve harekete geçirmeyen bir hareketin, Kürdistan'da başarı şansı olamaz.

Sömürgeciler, Kürdistan'dan Defolun.

Kürdistan'da Sömürge Zincirini Parçalayacağız.

Bıji Rızgariya Kürdistan

Kıbrıs'ta İşçi Sınıfının Grev Hakkı Engellenemeyecektir

KIBRIS

Kuzey Kıbrıs'ta gelişen devrimci hareket karşısında egemen güçler baskılarını arttırmaktadırlar. Son olarak Adana'da katledilen M. Ertan Kadıoğlu için afişleme yapan Halk-Der'liler için soruşturma açılmıştır.

Öteyandan Kuzey Kıbrıs egemen sınıfları işçi sınıfının grev hakkını boğazlamak istemektedirler. Harson Deterjan fabrikasında ki grev hakkında Yüksek Mahkemenin (Anayasa Mahkemesinin) aldığı bir kararla patronlar grev olan fabrikaya işçi sokarak egemen sınıfların mahkemelerinin nedenli adil çalıştığını göstermektedir. Çün Mahkemenin gerekçesi "Anayasa grev hakkını vermesine rağmen, kanunlarda bu konuda açık var" dır.

Grev hakkına yapılan bu saldırı Halk Der ve LHKD 'nin Güzelyurt ve Lefke bölgelerinde kahvehanelere astığı duvar gazeteleri ile protesto edildi. Kıbrıs Türk Amme Memurları Sendikası da aylık bülteninde olayı protesto etti. Bu örgütler ve yöneticileri hakkında soruşturma açıldı. Ancak proletarya sosyalistleri Kıbrıs egemen sınıflarının baskılarından yılmayacaklardır.

Grev hakkının boğazlanması ile ilgili olarak Halk-Der yönetimi bir bildiriyi yayınlayarak:

"KTFD Anayasası her yurttaşın temel hak ve özgürlüklerinin sosyal ve ekonomik refahının devletin güvencesi altında olduğunu yazar. Ve, "çalışanlar, işverenle olan ilişkilerinde, ekonomik ve sosyal durumlarını korumak, ve düzeltmek amacıyla toplu sözleşme ve grev hakkına sahiptirler" der.

"Oysa geçtiğimiz hafta Yüksek Mahkemenin Harson Deterjan fabrikasındaki grev ile ilgili kararı ile işverenin "Lokavt" ı "yasal boşluk" bulunduğu gerekçesiyle onaylanmıştır.

"Sorun son derece önemlidir. İşçi sınıfını işveren karşısında eli kolu bağlı bir duruma getirmektedir.

"Yüksek Mahkeme, işverenin grev esnasında başka işçi istihdam etmesinin kanunsuz bir işlem "olmadığı"nı belirtmiştir. Ve bunu Anayasanın 39. Maddesine dayandırmıştır. Oysa KTFD Anayasasının 39 Maddesinin (1). paragrafı "Çalışma her Türk yurttaşının hakkı ve ödevidir" derken (2). paragrafı da "Devlet, çalışanların insanca yaşaması ve çalışma hayatının kararlılık içinde gelişmesi için, sosyal, ekonomik ve mali tedbirlerle çalışanları korur ve çalışmayı destekler, İşsizliği önleyici tedbirleri alır" der.

Kararda, devletin gereken yasaları yapmadığı açıklıkla belirtilmektedir:" Anayasanın 37. maddesine bakıldığında yasa yapılmadığı cihetle, her Türk yurttaşının dilediği alanda çalışma özgürlüğü vardır. Her Türk yurttaşının özel girişimler kurmak serbestisi vardır. Bu özgürlük yasa yapılmadığı cihetle kısıtlanmış değildir. Her iki madde tahtında halen sınırsız özgürlük mevcuttur. Her iki maddeye bakıldığında çalışanların dilediği an greve gitmeye hakları olduğu gibi işverenin de dilediği anda iş ile ilgili istediğini yapması serbesttir."

-"Yasalar yapılmadığı müddetçe bu haklar kullanılabilir" (!) Yani işverenin işçilerle bir uzlaşmazlığı söz konusu olursa ve işçiler en sonunda greve giderlerse, işveren dışardan başka işçiler "istihdam" edebilir, ve böyle yaparsa "herhangibir yasaya ters hareket etmiş olmaz ve anayasaya göre kendine verilmiş hakkı kullanmış olur"muş (!)

Bu, işçiyi koruyan yasalar yok (!) diye Lokavtın onaylanması değil de nedir?

-İşverene anayasa gereğince verilen hak " yasal sınırlama yok " diye greve giden işçiyi kapı dışarı etme hakkı mıdır?

Devlet yasa yapmamıştır, hükümet yasa yapmamıştır ve bunun vebalini HARSON'lu işçiler mi çekeçektir? Sosyal-devlet anlayışı bu mudur? Demokrasi bu mudur?

Emekten yana, ilerici, yurtsever, devrimci tüm kesimler konuya özel bir önem vermelidirler.

-"Karar, Harson dışındaki iş yerlerine teşmil ettirilemez " (!)

Bu görüş, Türk-Sen Yöneticilerinin naçizane (!) görüşüdür. Çünkü başka bir grev olayında işverenin bu "yasal boşluğu" (!) benzer yöntemle kullanmayacağını kimse temin edemez. Zaten bu onun "yasal hakkı" dır da.

-"İşçilerin bütünüyle greve katılacağı işyerlerinde bu karar pratikte hiçbir anlam ifade etmez". diyor Türk-Sen. Niçin etmesin? Yalnızca belli bir iş kolundaki işçilerin grevi söz konusu olduğunda, başka bir fabrikadaki grevi desteklemek için kısmi bir grev söz konusu olduğunda ne olacaktır? Bu işyerindeki işçilerin tümü greve katılmıyor diye "LOKAVT" hakkı mı doğacaktır?" demektedir. Kıbrıs'lı işçiler bu baskılardan yılmayacak ve patronlar ve onların devletine karşı mücadelerini sürdüreceklerdir.

* KALE KİLİT İŞÇİLERİ KARARLI "HAKLARIMIZI ALACAĞIZ"

İSTANBUL

Güngören'de bulunan Kale Kilit fabrikasına, patron tarafından sokulan Tam-Maden-İş adlı sarı sendikanın işyerine girişi daha iki ay olmadan, bu sendikanın tüm sahtekârlıklarını gün geçtikçe daha iyi anlayan Kale Kilit işçileri, sendikaya ve bu sendikanın savunucusu patron a karşı mücadelelerini gitgide yükseltiyor, hergün daha fazla bilinçleniyor, birlik oluyor ve örgütleniyorlar.

İşyerindeki birkaç usta tüm işçilerin isteği üzerine DİSK'e bağlı Maden-İş sendikasına giderek üye olmak istediklerini bildiriyorlar. Bundan birkaç gün sonra 9 Kasım perşembe günü de tüm işçiler, kadın-erkek tümü fabrik a çıkışı doğruca Madenİş e giderek üye oluyorlar. Ve 350 kişiden hiçbiri bu sağlam birliği bozmuyor, aksine bu birliklerini daha da sağlamlaştırıyor, daha çok kaynaşıyorlar.

Bu durumun farkına varan patron kadın işçiler fazla olduğu için onları yemekhanede toplayarak, noterden getirdiği iki kişiyi göstererek işçilere üye oldukları Maden-İş'den çıkmalarını ve istifa etmelerini söylüyor. İstifalarını vermeyip yemekhaneden çıkarak işbaşına gitmek isteyen işçileri patron yemekhanenin köşelerine dizdiği adamlarla durdurmak istiyor ve onları tekrar istifaya çağırıyor.

Fakat bu, 300 kadın işçiden hiçbirisi, patronun gerek yalanlarına, gerekse zorlamasına ve baskılarına, bunlara aldırmadan içeriye girerek işbaşı yapıyorlar ve o günün akşamı da kadın erkek tüm işçiler, noterliğe giderek bağlı bulundukları Tam-Maden-İş adlı sarı sendikadan istifa ediyorlar. Tümü DİSK'e bağlı Maden-İş sendikasına üye oluyorlar.

Bunun arkasından patron işyerindeki bütün ustabaşı ve postabaşılarını tam 20 kişiyi birden işten atıyor ve bu atma olayları her gün en az 5 kişi olarak devam ediyor.

Bir yandan işçileri atarken, diğer yandan da her gün yeni işçi almaya devam eden patronun yeni aldığı işçilere işyerindeki diğer işçiler, işyerindeki durumları, sarı sendikaya karşı verdikleri mücadeleyi anlatıyor ve onları da saflarına, bu mücadeleye katılmaya çağırıyor.

Bunun üzerine işyerine yeni alınan 18 işçi işe girdiklerinden hemen sonra Maden-İş' e giderek üye oluyor ve diğer işçilerle birlik olduklarını ispatlıyorlar.

Ve böylece saflar daha da sıklaşıyor.

"Birliğimizi ne işverenin baskısı, ne satılmış, patron yanlısı sen

DEVAMI: sy: 5, st: 9

GERZE TÖB-DER KONGRESİ YAPILDI

GERZE/Sinop

Gerze TÖB-DER şubesinin 5. olağan kongresi 4 aralık 1978 günü yapıldı. Kongreye iki liste katıldı. DevrimciDemokratik Birlik listesi seçimleri 89 oyla kazandı muhalefet ise seçimlere Demokrat Öğretmen Listesiyle girdi 55 oy aldı muhalefetin listesinde, "Üç dünya" teorisini savunanlardan, İlerlemecilere kadar (iki şabloncu çizgi dışında olanlarda dahil) İlkesiz bir birlik oluşturuldu. Ancak bu "Anti-Kurtuluş" ilkesiz blok yenilgiye uğramaktan kurtulamadı.

DOĞUBAYAZIT TÜM-DER KURULDU

DOĞUBAYAZIT/Kars

Memurların ekonomik-demokratik talepleri uğruna verdiği mücadeleyi örgütlü olarak yükseltmek amacıyla Doğubayazıt TÜM-DER kurulmuştur. Mücadele ettiği taleplerin başında grevli, toplu sözleşmeli sendika hakları gelen Doğubayazıt TÜM-DER'in kuruluş bildirisinde şöyle denmektedir:

Derneğimizin gerçek anlamda görevlerini yerine getirebilmesi için, tüm üyelerin aktif olarak çalışmalara katılmaları, görev sorumluluğu yüklenmeleri ile mümkündür. Bu nedenle ilk planda:

a) Derneğe manevi ve maddi yönden sahip çıkmak.

b) Henüz üye olmayan memur arkadaşların derneğe üye olmalarını sağlamak.

c) Demokratik- ekonomik hak ve isteklerini elde etmek için aktif mücadeleye gücü yettiğince, fiilen katılmak.

EZILEN-SÜRÜLEN-HORGÖRÜLEN-MEMUR ARKADAŞ İşte bu doğrultuda verdiğimiz mücadelede sendikal hak ve özgürlüklerimiz için kenetlenelim. Yekvücut olalım bizleri sömürenlere ezenlere, horgörenlere, birlikte cevap verelim. Ağzımıza vurulan bantları çözelim, birlikte hareket edelim.

GÜN MÜCADELE GÜNÜDÜR, bu mücadelede payının olmasını istiyorsan kendi özörgütüne sahip çık, ONU YAŞAT.

CUMA BULUTOĞLU'NUN CENAZESİ ANTİ-FAŞİST BİR GÖSTERİ OLDU

TRABZON

Trabzon'da 30 Ekimde faşistlerin azgın saldırıları sonunda Taksim meydanında bıçakla ağır yaralanan Cuma Halbutoğulları adlı KTÜ'si öğrencisi ilerici arkadaş 6 Kasım pazartesi günü öldü.

Cuma arkadaşın cenazesinin Anti-Faşist bir gösteri durumuna dönüşmesi için, bütün ilerici, demokrat, devrimciler çaba sarf ettiler. Bu arada Trabzon-da'ki demokratik örgütlerin temsilcileri, vali ve emniyet yetkilileriyle cenaze töreni yapılması içingörüştüler. Ancak başta Trabzon valisi Münir Güney olmak üzere tüm yetkililer, cenaze töreninin anti-faşist mücadelemizi yükselteceğinden korktukları için, izin vermediler. Bölgedeki bütün jandarma ve polis gücünü hastahanenin bahçesine yığdılar. Bütün çabalara rağmen yürüyüş yapılamayınca hastahane bahçesinde tören yapıldı.

Kurtuluş, Devrimci Yol İGD, ve SGB birlikte anti-faşist eylem birliği oluşturuldu. Bazı eksikliklerine rağmen yapılan eylem birliği, Trabzonda "Faşizme karşı omuz omuza," şiarını hayata geçiren bir adım olması bakımından, önemli bir gelişmedir.

Eylem birliği devrimci ve demokratlara gelecek açısından olumlu bir güven veriyordu. Kurtuluşçu arkadaşların tavrı ise ilerici, demokrat, devrimciler tarafından saygıyla karşılandı.

Bu tür eylem birlikleri sadece cenaze törenlerinde değil, Türkiyenin her yerinde ve hayatın her alanındasağlanmalıdır.

"Umudun" umutsuzluğa dönüştüğü günümüzde, solun eylem birliği için yürütülen her çaba özel bir önem kazanmaktadır.

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA.............

Niğde Cezaevi'nden Devrimciler Sesleniyorlar: "FAŞİSTLER İÇERİYE DİNAMİT VE TABANCA SOKUYOR KİMSENİN HABERİ YOK!"

NİĞDE

Senelerden beri halkın yiğit evlatlarının çürüdüğü bu zindanların karanlıklarında zincirleme olarak binbir türlü tezgahlar döndürülmektedir.

Yoksulhalklarımıza karşı oligarşinin dinmeyen nefreti zindanlardada bütün pasifikasyon ve yıldırma metodlarıyla alabildiğine sürmektedir.

Sefalete bakımsızlığa, ilgisizliğe terkedilen bizleri açık açık öldürme cesaretini bulamayan, menfatlerin gözlerini kör ettiği korkaklar, insanlık düşmanları, adice yalanlara başvurmaktadır.

Buradaki mahkumları, ilericilere karşı kışkırttıktan sonra kanlı bıçaklı saldırılar tertip ediliyor. Bizzat gardiyanlar, kasıtlı olarak kapıları açık bırakıp çıkan olayları dışardan seyrediyorlar. Bu olaylar sırasında ne bir jandarma, ne gardiyanlar hiçbir tepkide bulunmadığı gibi yaralanan arkadaşlarımızda kendi kaderlerine bırakılıyor.

Faşistler içeriye dinamit ve tabanca sokuyor, "kimsenin haberi yok" silahlar patlıyor "Duyan yok" kıyasıya kavgalar, bıçaklamalar, yaralamalar oluyor "duyanyok"

Nerede buranın idaresi, müdürü, savcısı, gardiyanları, tüm görev yapan kişileri?

Yokmu, sorumluluk duyacak tek bir kişi? Evet, yok. Bizler terkedilmişliğin göbeğinde yaşıyoruz.

Bilmiyormu, Adalet bakanlığı cezaevini teslim almayan savcısını? Bilmiyormu, müdürünü, gardiyanlarını? Ama bizler, biliyoruz bizi mahvetmek istiyenleri, aşımıza ekmeğimize göz koyanları, halkların yükselen mücadelesini boğmak istiyenleri.

Şunu da biliyoruzki gün mücadele günüdür, yoksulluğa, sefalete karşı, söndürmiyeceğiz devrim ocağını.

ANKARA
DEVRİMCİ KADINLAR DERNEĞİ

ADKD ÜZERİNDE POLİS BASKISI

ANKARA

Kurulduğu günden bu yana çalışmalarına güçlü ve örgütlü bir şekilde hız veren ve devrimcimücadele içersinde kararlılıkla yer alan Ankara Devrimci kadınlar Derneği her geçen gün saflarına katılan yeni emekçi, işçi, ev kadınları ve öğrenci'lerle yeni adımlar atmaktadır. Kurtuluş'un "Faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve Sömürgeciliğe karşı Mücadele", kampanyası boyunca çalıştığı her alanda güçleri ni harekete geçirerek kampanyaya aktif bir şekilde katılanADKD'ye oligarşinin çeşitli baskıları olmaktadır. Bunun en son örneği 9 kasım günü görülmüştür. Saat 15,30 sırasında derneği basan polis, içerdeki kadınların dışarı çıkmalarını engelleyerek, 2 saat dernekte beklemiş ve derneğe gelen üyeleri, arayarak, gözdağı vererek, onları korkutmak istemiştir. Bütün eşyaları döken, karıştıran, dernekteki kitap, pano ve diğer demokratik kitle örgütlerine ait materyeli, duvar gazetelerini yırtan polis "aradığını" bulamadığını ve "bundan böyle sık sık geleceğini" söyliyerekgitmiştir. Polisler dernekte bulunan devrimci kadınların tutarlı davranışları karşısında yapmak istediklerini başaramamışlardır. Gelişmekte olan mücadele oligarşiyi korkutmaktadır. Oligarşimücadeleyi durdurmak için her türlü baskıyı denemektedir. Ama iyi bilmelidirki, baskı, terör, gözdağı ADKD'lileri yıldıramaz.

Korkutma çabalarına, kapatma tehditlerine, karşı verilecek cevap; Emekçi kitlelerle omuz, omuza mücadele olacaktır.

Faşistlerin ve polislerin saldırıları Vakfıkebir Halk-Der'in mücadelesini durduramaz
FAŞİST-POLİS İŞBİRLİĞİNE SON

VAKFIKEBİR/Trabzon

Vakfıkebir faşist hareketin en etkin olduğu yerlerden biriydi. Kendiliğinden gelme anti-faşist muhalefet MC dönemlerinde CHP'nin potasında eridi. CHP hükümeti ve "umut"un umutsuzluğa dönmeye başlamasıyla birlikte Kitlelere Sosyalizmin Kurtuluş olduğunu göstermek göreviyle karşı karşıya gelen devrimciler; Kasım 1977'de kurulan, Nisan 1978'de çalışmaya başlayan Halk-Der'in yönetimine geldikleri olağanüstü 4 Eylül 1978 kongresinden sonra devrimci hareketi bir adım daha ileri götürmenin mücadelesine başladılar. Artık Vakfıkebir'de devrimci-demokrat hareket proletarya Sosyalistlerinin önderliğinde yükseliyordu. Bu nedenle tedirginleşen AP ve MHP'lilerin yanısıra gerici CHP'liler de hep birağızdan saldırıya geçtiler.

Faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı mücadele kampanyası sırasındaki somut ve yaygın eylemler tüm gerici ve karşı-devrimci, faşist güçleri ayağa kaldırıyordu.

Faşistlerin izinsiz bildiri dağıtmalarına rağmen hiçbir soruşturma yapılmazken, devrimcilerin izinli bildirilerine faşistlerin saldırı teşebbüsü karşısında Vakfıkebir emniyet komiseri açıkça taraf tutup hiçbir girişim yapmıyor ve görev yapan yurtsever-demokrat polisleri engelliyordu.

Kampanya sırasındaki yazılamaları hemen kapattırıyor ve ÜGD başkanı AP ilçe başkanı, AP'li faşist Belediye Başkanının ortak şikayetiyle komiser, derneğe gelip saldırıyor, küfür ediyor ve bir sorumlu arkadaşımızı alıp sataştıktan sonra dövmeye çalışıyordu.

Türkiye'de silahlı ve diğer çeşitli eylemlere karışan faşistler Vakfıkebir'de dolaşırken hiçbirşey yapılmıyor üstelik yasal sayılan MHP'nin yanına yazılan yasadışılığı hükümetçe de açıklanan "ETKO" "TİT" imzalı yazıların silinme gereği duyulmuyor, komiser "siz yaptığınız için onlar da yazdı" diyebiliyordu.

Son olarak faşistler iki arkadaşımıza ve birinin babasına saldırdığı halde

DEVAMI: sy: 5, st: 9

VEFA LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

İSTANBUL

Vefa lisesindeki devrimci mücadelenin yükselmesi, faşist saldırıların ve oligarşinin baskılarınınartmasını getirmiştir. Buna karşılık devrimci mücadele gittikçe yükselmektedir. Öğrenciler okulun, kapatılmasını eylemlerle protesto etmişlerdir.

Okul açıldıktan sonra ise, jandarma baskıları uygulanmış, okulun her yeri ne jandarma doldurulmuştur. Bunun yanında okulu parçalamak amacıyla gece bölümü başka yeregönderilmiş, pansiyon ise kapatılmak istenmiştir.

Buna karşılık, Vefa Lisesi öğrencileri, örgütleri Dev-Lis'in öncülüğünde yaptıkları boykot, yürüyüş gibi eylemlerle baskılara boyun eğmeyeceklerini göstermişlerdir. Bütün baskılara, oyunlara rağmen öğrenciler, direnmektedir ve direnecektir

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ KAPATILAMAZ

ERZİNCAN

Erzincanlı yurtsever gençlerin örgütlendiği ErzincanHalk Gençliği Derneği, valilik kararı ile kapatılmıştır. Buolay CHP hükümetinin sağabir tokat, sola bir yumruk politikasının bir sonucudur. Muhalefetteyken anti-faşist geçinen CHP faşistlerle uzlaşmakta ve bunun yanında da anti-faşist güçlere çeşitli baskılar uygulayarak faşistlere hizmet etmektedir.

Bütün demokratlar. devrimciler bu baskılara karşı çıkmalı, CHPhükümetinin uzlaşmacılığını teşhir etmeli, CHP'yi faşizme karşı mücadeleye zorlamalıdır.